

Euroopan unionin virallinen lehti

L 176

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

54. vuosikerta

5. heinäkuuta 2011

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

2011/392/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 13 päivänä toukokuuta 2011, Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisen riitojenratkaisumenettelyn käyttöönottoa koskevan sopimuksen tekemisestä 1

Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välinen sopimus riitojenratkaisumenettelyn käyttöönotosta 2

ASETUKSET

- ★ Komission asetus (EU) N:o 647/2011, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2011, Intiasta peräisin olevan tai siltä lähetetyn guarkumin tuontiin pentakloorifenoli- ja dioksiinipitoisuusriskien vuoksi sovellettavista erityisehdoista ja päätöksen 2008/352/EY kumoamisesta annetun komission asetuksen (EU) N:o 258/2010 sloveniakielisen toisinnon oikaisemisesta ⁽¹⁾ 17

- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 648/2011, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2011, asetuksen (EY) N:o 1266/2007 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse siirtymätoimenpiteiden täytäntöönpanokaudesta niiden edellytysten osalta, joiden täytyessä tietyille eläimille voidaan myöntää poikkeus neuvoston direktiivissä 2000/75/EY säädetyistä poisvientikiellosta ⁽¹⁾ 18

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 649/2011, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2011, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 20

Hinta: 4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 650/2011, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2011, asetuksessa (EU) N:o 867/2010 markkinointivuodeksi 2010/11 vahvistettujen sokerialan tiettyjen tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta	22
---	----

DIREKTIIVIT

★ Neuvoston direktiivi 2011/64/EU, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2011, valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista	24
--	----

PÄÄTÖKSET

2011/393/EU:

★ Komission päätös, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2011, toimenpiteestä K 18/10 (ex NN 20/10), jonka Ranskan tasavalta on toteuttanut ilmailuteollisuuden alihankkijoiden hyväksi (Aero 2008-takaus) (tiedoksiannettu numerolla K(2011) 1378) ⁽¹⁾	37
---	----

2011/394/EU:

★ Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 1 päivänä heinäkuuta 2011, päätöksen 2009/821/EY muuttamisesta rajatarkastusasemien ja Traces-järjestelmän eläinlääkintäyksikköjen luettelon osalta (tiedoksiannettu numerolla K(2011) 4594) ⁽¹⁾	45
---	----

2011/395/EU:

★ Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 1 päivänä heinäkuuta 2011, eräitä Madagaskarilta peräisin olevia muita eläinperäisiä tuotteita kuin kalastustuotteita koskevista suojatoimenpiteistä tehdyn päätöksen 2006/241/EY kumoamisesta (tiedoksiannettu numerolla K(2011) 4642) ⁽¹⁾	50
--	----

2011/396/EU:

★ Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2011, luvan antamisesta Japnissa sijaitsevalle laboratorioille tehdä raivotautirokotteiden tehokkuutta mittaavia serologisia valvontatestejä (tiedoksiannettu numerolla K(2011) 4595) ⁽¹⁾	51
---	----

2011/397/EU:

★ Euroopan keskuspankin päätös, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2011, eurosetelien valmistuksen ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusakkreditointimenettelyistä (EKP/2011/8)	52
--	----

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 13 päivänä toukokuuta 2011,

Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisen riitojenratkaisumenettelyn käyttöönottoa koskevan sopimuksen tekemisestä

(2011/392/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan yhdessä 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto valtuutti 24 päivänä helmikuuta 2006 komission aloittamaan neuvottelut Välimeren alueen kumppaneidensa kanssa kauppamääräyksiä koskevan riitojenratkaisumenettelyn käyttöön ottamiseksi.
- (2) Komissio on käynyt neuvotteluja perustamissopimuksen 207 artiklan mukaisesti nimettyä komiteaa kuullen ja neuvoston antamien neuvotteluohjeiden mukaisesti.
- (3) Nämä neuvottelut on saatettu päätökseen ja Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välinen sopimus riitojenratkaisumenettelyn käyttöönotosta, jäljempänä 'sopimus', parafoitiin 9 päivänä joulukuuta 2009.

(4) Sopimus allekirjoitettiin unionin puolesta 13 päivänä joulukuuta 2010.

(5) Sopimus olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään unionin puolesta Euroopan unionin ja Marokon välinen sopimus riitojenratkaisumenettelyn käyttöönotosta.

Sopimuksen teksti on liitetty tähän päätökseen.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja antaa unionin puolesta sopimuksen 23 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen ⁽¹⁾.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 13 päivänä toukokuuta 2011.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
MARTONYI J.

⁽¹⁾ Neuvoston pääsihteeristö julkaisee sopimuksen voimaantulopäivän Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välinen**SOPIMUS****riitojenratkaisumenettelyn käyttöönotosta**

EUROOPAN UNIONI, jäljempänä 'unioni',

ja

MAROKON KUNINGASKUNTA, jäljempänä 'Marokko',

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

I LUKU**TAVOITE JA SOVELTAMISALA****1 artikla****Tavoite**

Tämän sopimuksen tavoitteena on välttää ja ratkaista osapuolten väliset kauppariidat, jotta päästäisiin mahdollisuuksien mukaan yhteisesti hyväksyttävissä olevaan ratkaisuun.

2 artikla**Sopimuksen soveltaminen**

1. Tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan kaikkiin riitoihin, jotka koskevat Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen⁽¹⁾, jäljempänä 'assosiaatiosopimus', II osaston (24 artiklaa lukuun ottamatta) tai "Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisen maataloustuotteita, jalostettuja maataloustuotteita sekä kaloja ja kalastustuotteita koskevia vastavuoroisia vapauttamistoimenpiteitä ja Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen pöytäkirjojen 1, 2 ja 3 sekä niiden liitteiden ja mainitun assosiaatiosopimuksen muuttamista koskevan kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen" määräysten väitettyä rikkomista. Tämän sopimuksen mukaisia menettelyjä sovelletaan, jos assosiaationeuvosto ei ole saanut riitaa ratkaistua 60 päivässä siitä, kun riita on saatettu assosiaationeuvoston käsiteltäväksi assosiaatiosopimuksen 86 artiklan mukaisesti.

2. Assosiaatiosopimuksen muiden määräysten soveltamiseen ja tulkintaan liittyviin riitoihin sovelletaan assosiaatiosopimuksen 86 artiklaa.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamistarkoituksessa riita katsotaan ratkaistuksi, kun assosiaationeuvosto on tehnyt assosiaatiosopimuksen 86 artiklan 2 kohdan mukaisen päätöksen tai kun se on ilmoittanut, ettei riitaa enää ole.

⁽¹⁾ Tämän sopimuksen määräykset eivät rajoita käsitteen "peräisin olevat tuotteet" (alkuperätuotteet) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä tehdyn pöytäkirjan 34 artiklan soveltamista.

II LUKU**NEUVOTTELUT JA SOVITTELU****3 artikla****Neuvottelut**

1. Osapuolet pyrkivät ratkaisemaan kaikki 2 artiklassa tarkoitettujen määräysten tulkintaa ja soveltamista koskevat riidat käymällä neuvotteluja vilpittömässä mielessä ja siten, että tavoitteena on päästä nopeaan, oikeudenmukaiseen ja yhteisesti hyväksyttävissä olevaan ratkaisuun. Näissä neuvotteluissa osapuolet keskustelevat myös määräysten väitetyn rikkomisen vaikutuksista niiden väliseen kauppaan.

2. Osapuoli pyytää neuvottelujen aloittamista esittämällä toiselle osapuolelle kirjallisen pyynnön, jossa nimetään kaikki kyseessä olevat toimenpiteet ja ne 2 artiklassa tarkoitettujen sopimusten määräykset, joita se katsoo rikutun, sekä toimittamalla pyynnön kopion teollisuuden, kaupan ja palvelujen alacomitealle.

3. Neuvottelut on pidettävä 40 päivän kuluessa pyynnön vastaanottamispäivästä, ja jolleivät osapuolet muuta sovi, ne käydään valituksen kohteena olevan osapuolen alueella. Neuvottelut katsotaan loppuunsaatuiksi 60 päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, jolleivät osapuolet päättää jatkaa niitä. Neuvottelut, erityisesti kaikki osapuolten menettelyn aikana paljastamat tiedot ja esittämät kannat, ovat luottamuksellisia eivätkä rajoita kummankaan osapuolen oikeuksia mahdollisessa asian jatkokäsittelyssä.

4. Neuvottelut kiireellisistä asioista, myös niistä, jotka koskevat pilaantuvia tai kausitavaroita, on järjestettävä 15 päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, ja ne katsotaan loppuunsaatuiksi 30 päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

5. Jos osapuoli, jolle neuvottelupyynnö on esitetty, ei vastaa pyyntöön 20 päivän kuluessa sen vastaanottamisesta tai jos neuvotteluja ei järjestetä 3 tai 4 kohdassa määrättyjen määräaikojen kuluessa tai jos neuvottelut on suoritettu loppuun mutta yhteisesti hyväksyttävissä olevaan ratkaisuun ei ole päästy, valituksen tehnyt osapuoli voi pyytää välimiespaneelin asettamista 5 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Sovittelu

1. Jos neuvotteluissa ei päästä yhteisesti hyväksyttävissä olevaan ratkaisuun, osapuolet voivat yhdessä sopia sovittelijan käyttämisestä. Sovittelun käynnistämistä koskevat pyynnöt on esitettävä kirjallisesti valituksen kohteena olevalle osapuolelle sekä teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle. Pyyntöissä on mainittava kaikki toimenpiteet, joista on neuvoteltu, ja sovittelua varten yhteisesti sovittu toimeksianto. Osapuolet sitoutuvat suhtautumaan sovittelupyynnöihin myönteellisesti.

2. Jolleivät osapuolet pääse sovittelijasta sopimukseen 10 työpäivän kuluessa sovittelupyynnön vastaanottamisesta, teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitean puheenjohtajat tai näiden valtuuttama henkilö valitsevat sovittelijan arvalla 19 artiklassa tarkoitettua sellaisten henkilöiden luettelosta, jotka eivät ole kummankaan osapuolen kansalaisia. Valinta on tehtävä 15 työpäivän kuluessa sovittelupyynnön vastaanottamisesta. Sovittelija kutsuu osapuolet kokoukseen viimeistään 30 päivän kuluessa valinnastaan. Sovittelijan on saatava kummankin osapuolen lausumat viimeistään 15 päivää ennen kokousta. Sovittelija voi pyytää lisätietoja osapuolilta, asiantuntijoilta tai teknisiltä neuvonantajilta katsoessaan tämän tarpeelliseksi. Kaikki tällä tavoin saadut tiedot on ilmoitettava molemmille osapuolille, ja niiden johdosta on voitava esittää huomautuksia. Sovittelijan on annettava lausunto viimeistään 45 päivää valintansa jälkeen.

3. Sovittelijan lausuntoon voi sisältyä suosituksia toimenpiteiksi, jotka ovat 2 artiklassa tarkoitettujen määräysten mukaisia ja joilla riita voidaan ratkaista. Sovittelijan lausunto ei ole sitova.

4. Osapuolet voivat sopia 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen muuttamisesta. Myös sovittelija voi päättää näiden määräaikojen muuttamisesta osapuolen pyynnöstä kyseisen osapuolen kohtaamien erityisten vaikeuksien tai tapauksen monimutkaisuuden vuoksi.

5. Menettelyt, sovittelu mukaan luettuna, ja erityisesti sovittelijan lausunto ja kaikki osapuolten näiden menettelyjen aikana paljastamat tiedot ja esittämät kannat, ovat luottamuksellisia, eivätkä ne rajoita kummankaan osapuolen oikeuksia mahdollisissa asian jatkokäsittelyssä.

6. Jos osapuolet niin sopivat, sovittelumenettelyä voidaan jatkaa välimiespaneelin käsitellessä asiaa.

7. Sovittelijaa voidaan vaihtaa ainoastaan työjärjestyksen 18–21 kohdassa määrättyjen perusteiden ja menettelyjen mukaisesti.

III LUKU

RIITOJENRATKAISUMENETTELYT

I JAKSO

Välimiesmenettely

5 artikla

Välimiesmenettelyn aloittaminen

1. Jos osapuolet eivät ole onnistuneet ratkaisemaan riitaa 3 artiklassa määrättyjen neuvottelujen avulla tai turvautumalla 4 artiklassa tarkoitettuun sovitteluun, valituksen tehnyt osapuoli voi pyytää välimiespaneelin asettamista.

2. Välimiespaneelin asettamista koskeva pyyntö on tehtävä kirjallisesti valituksen kohteena olevalle osapuolelle sekä teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle. Valituksen tehneen osapuolen on pyynnössään nimettävä kohteena oleva erityinen toimenpide ja selitettävä, millä tavoin kyseinen toimenpide rikkoo 2 artiklassa tarkoitettuja määräyksiä. Välimiespaneelin asettamista on pyydetävä viimeistään 18 kuukauden kuluttua neuvottelupyynnön vastaanottamispäivästä, rajoittamatta valituksen tehneen osapuolen oikeutta pyytää myöhemmin uusia neuvotteluja samasta asiasta.

6 artikla

Välimiespaneelin asettaminen

1. Välimiespaneeli koostuu kolmesta välimiehestä.

2. Sopiakseen välimiespaneelin kokoonpanosta osapuolet neuvottelevat keskenään 10 työpäivän kuluessa siitä, kun valituksen kohteena oleva osapuoli on vastaanottanut pyynnön välimiespaneelin asettamisesta.

3. Jos osapuolet eivät pääse sopimukseen paneelin kokoonpanosta 2 kohdan mukaisessa määräajassa, kumpi tahansa osapuoli voi pyytää teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitean puheenjohtajia tai näiden valtuuttamaa henkilöä valitsemaan arvalla kaikki kolme jäsentä 19 artiklan mukaisesti laaditusta luettelosta siten, että yksi valitaan valituksen tehneen osapuolen ehdottamien henkilöiden luettelosta, yksi valituksen kohteena olevan osapuolen ehdottamien henkilöiden luettelosta ja yksi osapuolten puheenjohtajiksi valitsemien välimiesten luettelosta. Jos osapuolet pääsevät sopimukseen yhdestä tai useammasta välimiespaneelin jäsenestä, kaikki jäljelle jäävät jäsenet valitaan samalla menettelyllä.

4. Teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitean puheenjohtajien tai näiden valtuuttaman henkilön on valittava välimiehet viiden työpäivän kuluessa 3 kohdassa tarkoitettua pyyntöä.

5. Välimiespaneelin asettamispäivä on päivä, jona sen kolme välimiestä valitaan.

6. Välimiehiä voidaan vaihtaa ainoastaan työjärjestyksen 18–21 kohdassa määrättyjen perusteiden ja menettelyjen mukaisesti.

7 artikla

Välimiespaneelin väliraportti

Välimiespaneelin on annettava osapuolille viimeistään 120 päivän kuluttua välimiespaneelin asettamispäivästä väliraportti, jossa esitetään selvitetty tosiseikat, asiaa koskevien määräysten sovellettavuus sekä sen päätelmien ja suositusten keskeiset perustelut. Kumpi tahansa osapuoli voi 15 päivän kuluessa väliraportin esittämisestä toimittaa välimiespaneelille kirjallisen pyynnön tutkia uudelleen tiettyjä väliraportin kohtia. Lopullisen välitystuomion päätelmissä on käsiteltävä alustavassa tutkintavaiheessa esitetyt väitteet.

8 artikla

Välitystuomiot

1. Välimiespaneelin on annettava tuomionsa tiedoksi osapuolille sekä teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle 150 päivän kuluessa välimiespaneelin asettamispäivästä. Jos paneeli katsoo, että määräaika ei pystytä noudattamaan, paneelin puheenjohtajan on ilmoitettava asiasta kirjallisesti osapuolille sekä teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle ja mainittava syyt viivästykseen sekä päivämäärä, jona paneeli aikoo saada työnsä päätökseen. Välitystuomio olisi joka tapauksessa annettava tiedoksi viimeistään 180 päivän kuluttua paneelin asettamispäivästä.

2. Kiireellisissä tapauksissa, mukaan lukien pilaantuvia tai kausitavaroita koskevat tapaukset, välimiespaneelin on kaikin keinoin pyrittävä antamaan tuomionsa tiedoksi 75 päivän kuluessa paneelin asettamispäivästä. Välitystuomio on joka tapauksessa annettava tiedoksi viimeistään 90 päivän kuluttua paneelin asettamispäivästä. Välimiespaneelin on tehtävä 10 päivän kuluessa asettamispäivästään alustava päätös siitä, katsotaanko asia kiireelliseksi.

3. Molempien osapuolten sitä pyytäessä välimiespaneelin on milloin tahansa keskeytettävä työnsä osapuolten sopimaksi ajankaksoksi, joka on enintään 12 kuukautta. Paneelin on jatkettava työtään sovitun ajanjakson päätyttyä valituksen tehneen osapuolen pyynnöstä. Jos valituksen tehnyt osapuoli ei pyydä välimiespaneelin työn jatkamista ennen sovitun keskeytysajan umpeutumista, menettely päätetään. Välimiespaneelin työn keskeyttäminen ja päättäminen eivät rajoita kummankaan osapuolen oikeuksia muissa samaa asiaa koskevissa menettelyissä.

II JAKSO

Täytäntöönpano

9 artikla

Välitystuomioiden täytäntöönpano

Kummankin osapuolen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet välitystuomion täytäntöön panemiseksi, ja osapuolet pyrkivät sopimaan välitystuomioiden täytäntöönpanoa koskevasta määräajasta.

10 artikla

Välitystuomioiden täytäntöönpanoa koskeva kohtuullinen määräaika

1. Valituksen kohteena olevan osapuolen on ilmoitettava valituksen tehneelle osapuolelle sekä teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle viimeistään 30 päivän kuluttua välitystuomion tiedoksisaamisesta aika, joka sille on tarpeen tuomion täytäntöön panemiseksi, jäljempänä 'kohtuullinen määräaika', jos tuomion välitön täytäntöönpano ei ole mahdollista.

2. Jos osapuolten välillä on erimielisyyttä välitystuomion täytäntöönpanon edellyttämästä kohtuullisesta määräajasta, valituksen tehneen osapuolen on 20 päivän kuluessa valituksen kohteena olevan osapuolen tekemän 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta pyydettävä kirjallisesti välimiespaneelia määrittämään kohtuullisen määräajan pituus. Tällaisesta pyynnöstä on ilmoitettava samanaikaisesti toiselle osapuolelle sekä teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle. Välimiespaneelin on annettava tuomionsa tiedoksi osapuolille sekä teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle 30 päivän kuluessa pyynnön esittämisestä.

3. Kohtuullista määräaika voidaan jatkaa osapuolten yhteisellä sopimuksella.

11 artikla

Välitystuomion täytäntöönpanoa varten toteutettujen toimenpiteiden tarkastelu

1. Valituksen kohteena olevan osapuolen on ilmoitettava toiselle osapuolelle sekä teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle ennen kohtuullisen määräajan päättymistä toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut välitystuomion täytäntöön panemiseksi.

2. Jos osapuolten välillä on erimielisyyttä 1 kohdan nojalla ilmoitettujen toimenpiteiden olemassaolosta tai yhdenmukaisuudesta 2 artiklassa tarkoitettujen määräysten kanssa, valituksen tehnyt osapuoli voi pyytää kirjallisesti välimiespaneelia ratkaisemaan asian. Tällaisessa pyynnössä on mainittava kyseessä oleva toimenpide ja selostettava, miksi se ei ole yhdenmukainen 2 artiklassa tarkoitettujen määräysten kanssa. Välimiespaneelin on annettava tuomionsa tiedoksi 90 päivän kuluessa pyynnön esittämisestä. Kiireellisissä tapauksissa, mukaan lukien pilaantuvia tai kausitavaroita koskevat tapaukset, välimiespaneelin on annettava tuomionsa tiedoksi 45 päivän kuluessa pyynnön esittämisestä.

12 artikla

Välitystuomioiden täytäntöönpanon laiminlyönnistä seuraavat väliaikaiset toimenpiteet

1. Jos valituksen kohteena oleva osapuoli ei ilmoita välitystuomion täytäntöön panemiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä ennen kohtuullisen määräajan päättymistä tai jos välimiespaneeli päättää, että 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettu toimenpide ei ole 2 artiklassa tarkoitetuista määräyksistä johtuvien osapuolen velvoitteiden mukainen, valituksen kohteena olevan osapuolen on valituksen tehneen osapuolen tätä vaatiessa tarjottava väliaikaista korvausta.

2. Jos korvauksesta ei päästä sopimukseen 30 päivän kuluessa kohtuullisen määräajan päättymisestä tai 11 artiklassa tarkoitettua välimiespaneelin tuomiosta, jonka mukaan toteutettu toimenpide ei ole 2 artiklassa tarkoitettujen määräysten mukainen, valituksen tehneellä osapuolella on oikeus keskeyttää 2 artiklassa tarkoitetuista määräyksistä johtuvien velvoitteiden täyttäminen rikkomisesta johtuvien mitätöivien tai heikentävien vaikutusten tasoa vastaavassa määrin ilmoitettuaan tästä toiselle osapuolelle sekä teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle. Valituksen tehnyt osapuoli voi aloittaa velvoitteiden täyttämisen keskeytyksen 10 työpäivän kuluessa valituksen kohteena olevan osapuolen ilmoituksen vastaanottamisesta, jollei valituksen kohteena oleva osapuoli ole pyytänyt välimiesmenettelyä 3 kohdan mukaisesti.

3. Jos valituksen kohteena oleva osapuoli katsoo, että keskeytyksen taso ei vastaa rikkomisesta johtuvien mitätöivien tai heikentävien vaikutusten tasoa, se voi pyytää kirjallisesti välimiespaneelia ratkaisemaan asian. Tällaisesta pyynnöstä on ilmoitettava toiselle osapuolelle sekä teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle ennen 2 kohdassa tarkoitettua 10 työpäivän pituisen ajanjakson päättymistä. Välimiespaneelin on, hankittuaan tarvittaessa asiantuntijalausunnon, annettava velvoitteiden keskeytyksen tasoa koskeva tuomionsa tiedoksi osapuolille ja kauppa koskevista kysymyksistä vastaavalle elimelle 30 päivän kuluessa pyynnön esittämisestä. Velvoitteita ei saa keskeyttää, ennen kuin välimiespaneeli on antanut tuomionsa tiedoksi, ja keskeytys on toteutettava välimiespaneelin tuomiota noudattaen.

4. Velvoitteiden keskeytyksen on oltava tilapäinen, ja sitä voidaan jatkaa ainoastaan siihen asti, kun 2 artiklassa tarkoitettujen määräysten kanssa ristiriidassa olevaksi katsottu toimenpide peruutetaan tai sitä muutetaan sen saattamiseksi mainittujen määräysten mukaiseksi 13 artiklassa määrättyllä tavalla tai kun osapuolet ovat sopineet riidan ratkaisemisesta.

13 artikla

Välimiespaneelin tuomioiden täytäntöönpanotoimenpiteiden tarkastelu velvoitteiden keskeyttämisen jälkeen

1. Valituksen kohteena olevan osapuolen on ilmoitettava toiselle osapuolelle ja teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut välimiespaneelin tuomion täytäntöönpanemiseksi, ja pyynnöstään valituksen tehneen osapuolen soveltaman velvoitteiden keskeyttämisen lopettamiseksi.

2. Jos osapuolet eivät pääse sopimukseen ilmoitetun toimenpiteen yhteensopivuudesta 2 artiklassa tarkoitettujen määräysten kanssa 30 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta, valituksen tehnyt osapuoli voi pyytää kirjallisesti välimiespaneelia ratkaisemaan asian. Tällaisesta pyynnöstä on ilmoitettava samanaikaisesti toiselle osapuolelle sekä teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle. Välimiespaneelin tuomio on annettava tiedoksi osapuolille sekä teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle 45 päivän kuluessa pyynnön esittämisestä. Jos välimiespaneeli päättää, että paneelin tuomion täytäntöönpanemiseksi toteutettu toimenpide on 2 artiklassa tarkoitettujen määräysten mukainen, velvoitteiden keskeytys on lopetettava.

III JAKSO

Yhteiset määräykset

14 artikla

Yhteisesti sovittu ratkaisu

Osapuolet voivat milloin tahansa tehdä sopimuksen tähän sopimukseen liittyvän riidan ratkaisemiseksi. Osapuolten on ilmoitettava tällaisesta ratkaisusta teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle sekä välimiespaneelille. Kun yhteisesti sovitusta ratkaisusta on ilmoitettu, välimiespaneeli päättää työnsä, ja menettely päätetään.

15 artikla

Työjärjestys

1. Tämän sopimuksen III luvun mukaisiin riitojen ratkaisumenettelyihin sovelletaan tämän sopimuksen liitteenä olevaa työjärjestystä.

2. Kaikki välimiespaneelin kokoukset ovat avoimia yleisölle työjärjestyksen mukaisesti, jolleivät osapuolet muuta sovi.

16 artikla

Tiedot ja tekniset neuvot

Välimiespaneeli voi osapuolen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan hankkia tietoja, joita se pitää tarkoituksenmukaisina välimiespaneelimenettelyn kannalta. Välimiespaneelilla on muun muassa myös oikeus hankkia tarpeelliseksi katsomansa asiantuntijalausunnot. Välimiespaneelin on kuultava osapuolia ennen tällaisten asiantuntijoiden valitsemista. Kaikki tällä tavoin saadut tiedot on ilmoitettava molemmille osapuolille, ja niiden johdosta on voitava esittää huomautuksia. Jolleivät osapuolet toisin sovi, muut osapuolten alueelle sijoittautuneet luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, joita asia koskee, saavat toimittaa kirjallisia huomioita välimiespaneelille työjärjestyksen mukaisesti. Nämä lausumat saavat koskea ainoastaan riidan tosiseikkoja, eivätkä oikeuskysymyksiä.

17 artikla

Tulkintasäännöt

Välimiespaneelin on tulkittava 2 artiklassa tarkoitettuja määräyksiä yleisen kansainvälisen oikeuden tavanomaisten tulkintasääntöjen ja myös valtiosopimus-oikeutta koskevan Wienin yleis-sopimuksen mukaisesti. Välimiespaneelin tuomioilla ei voida lisätä eikä vähentää 2 artiklassa tarkoitettujen määräysten mukaisia oikeuksia ja velvoitteita.

18 artikla

Välimiespaneelin päätökset ja välitystuomio

1. Välimiespaneelin on kaikin keinoin pyrittävä tekemään päätöksensä yksimielisesti. Jos päätöstä ei kuitenkaan voida tehdä yksimielisesti, asiasta on päätettävä annettujen äänten enemmistöllä. Välimiesten eriäviä mielipiteitä ei kuitenkaan missään tapauksessa julkaista.

2. Kaikki välimiespaneelin päätökset ja tuomio sitovat osapuolia eivätkä ne luo minkäänlaisia oikeuksia tai velvoitteita luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille. Tuomiossa esitetään tosiseikat, 2 artiklassa tarkoitettujen sopimusten asiaa koskevien määräysten sovellettavuus sekä havaintojen ja päätelmien perustelut. Teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitea asettaa välitystuomion julkisesti saataville kokonaisuudessaan, jollei se toisin päättää liikesalaisuuksien luottamuksellisuuden säilymistä varmistamiseksi.

IV LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

19 artikla

Välimiesten luettelo

1. Teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitea laatii viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän sopimuksen voimaantulosta luettelon vähintään 15 henkilöstä, jotka ovat halukkaita ja kykeneviä toimimaan välimiehinä. Kumpikin osapuoli ehdottaa vähintään viittä henkilöä välimiehinä toimimista varten. Osapuolet valitsevat myös vähintään viisi henkilöä, jotka eivät ole kummankaan osapuolen kansalaisia ja jotka toimivat välimiespaneelin puheenjohtajana. Teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitea varmistaa, että luettelossa on aina tämä määrä henkilöitä.

2. Välimiehillä on oltava erityistä asiantuntemusta tai kokemusta oikeudellisista kysymyksistä ja kansainvälisestä kaupasta. Välimiesten on oltava riippumattomia ja toimittava henkilökohtaisessa ominaisuudessaan, he eivät saa ottaa ohjeita miltään organisaatiolta tai hallitukselta eikä heillä saa olla sidoksia kummankaan osapuolen hallitukseen ja heidän on noudatettava tähän sopimukseen liitettyä käytännesääntöjä.

3. Teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitea voi laatia lisäluetteloja vähintään 15 henkilöstä, joilla on alakohtaista asiantuntemusta 2 artiklassa tarkoitettujen sopimusten soveltamisalaan kuuluvista kysymyksistä. Kumpikin osapuoli ehdottaa vähintään viittä henkilöä välimiehinä toimimista varten. Osapuolet valitsevat myös vähintään viisi henkilöä, jotka eivät ole kummankaan osapuolen kansalaisia ja jotka toimivat välimiespaneelin puheenjohtajana. Kun käytetään 6 artiklan 2 kohdan mukaista valintamenettelyä, teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitean puheenjohtajat voivat kummankin osapuolen suostumuksella hyödyntää alakohtaista luetteloa.

20 artikla

Suhde Maailman kauppajärjestön asettamiin velvoitteisiin

1. Jos osapuoli haluaa ratkaista WTO-sopimuksen mukaista velvoitetta koskevan riidan, se soveltaa WTO-sopimuksen mukaisia sääntöjä ja menettelyjä, joita sovelletaan tämän sopimuksen määräyksistä riippumatta.

2. Jos osapuoli haluaa ratkaista riidan, joka koskee 2 artiklan määritelmien mukaisesti tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa velvoitetta, se soveltaa tämän sopimuksen sääntöjä ja menettelyjä.

3. Jolleivät osapuolet toisin sovi, jos osapuoli haluaa ratkaista riidan, joka koskee sellaista tämän sopimuksen 2 artiklan mukaiseen soveltamisalaan kuuluvaa velvoitetta, joka vastaa WTO-sopimuksen mukaista velvoitetta, se soveltaa kyseessä olevia WTO-sopimuksen mukaisia sääntöjä ja menettelyjä, joita sovelletaan tämän sopimuksen määräyksistä riippumatta.

4. Sen jälkeen kun riitojen ratkaisumenettely on aloitettu, käytetään yksinomaan foorumia, joka on valittu edellä olevien kohtien mukaisesti, jollei se ole todennut, ettei se ole asiassa toimivaltainen.

5. Tämän sopimuksen määräykset eivät estä osapuolta soveltamasta WTO:n riitojenratkaisuelimen hyväksymää velvoitteiden keskeyttämistä. WTO-sopimukseen ei voida vedota siinä tarkoituksessa, että toista osapuolta estetään keskeyttämästä tämän sopimuksen mukaisia velvoitteitaan.

21 artikla

Määräajat

1. Kaikki tässä sopimuksessa vahvistetut määräajat, myös välimiespaneelille välitystuomion tiedoksianto varten asetettu määräaika, lasketaan kalenteripäivinä alkaen sitä toimenpidettä tai tosiseikkaa seuraavasta päivästä, johon ne viittaavat, jollei toisin määrätä.

2. Osapuolet voivat yhteisellä sopimuksella muuttaa mitä tahansa tässä sopimuksessa tarkoitettua määräaika. Osapuolet sitoutuvat suhtautumaan myötämielisesti pyyntöihin, jotka koskevat määräajan pidentämistä toisen osapuolen kohtaamien, tämän sopimuksen menettelyjen noudattamiseen liittyvien vaikeuksien vuoksi. Välimiespaneeli voi osapuolen pyynnöstä muuttaa menettelyyn sovellettavia määräaikoja, ottaen huomioon osapuolten erilaisen kehitystason.

22 artikla

Sopimuksen tarkastelu ja muuttaminen

1. Assosiaationeuvosto voi milloin tahansa tämän sopimuksen ja sen liitteiden voimaantulon jälkeen tarkastella niiden täytäntöönpanoa, minkä tarkoituksena on päättää niiden soveltamisen jatkamisesta, niiden muuttamisesta tai niiden soveltamisen päättämisestä.

2. Tarkastelun yhteydessä assosiaationeuvosto voi harkita mahdollisuutta perustaa useiden Euro-Välimeri-sopimusten yhteinen valituselin.

3. Assosiaationeuvosto voi tehdä päätöksen tämän sopimuksen ja sen liitteiden muuttamisesta.

*23 artikla***Voimaantulo**

Osapuolet hyväksyvät tämän sopimuksen omien menettelyjensä mukaisesti. Tämä sopimus tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona osapuolet ovat ilmoittaneet toisilleen tässä artiklassa tarkoitettujen menettelyjen päätökseen saattamisesta.

Tämä pöytäkirja on tehty Brysselissä kolmantentoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakymmenen kahtena kappaleena bulgarian, englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakian, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin, viron ja arabian kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

عن الإتحاد الأوروبي

За Кралство Мароко
 Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā –
 Maroko Karalystės vardu
 A Marokkói Királyság részéről
 Għar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Maroka
 Pelo Reino de Marrocos
 Pentru Regatul Maroc
 Za Marocké kráľovstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

LIITTEET

LIITE I: VÄLIMIESMENETTELYN TYÖJÄRJESTYS

LIITE II: VÄLIMIESPANEELIEN JÄSENTEN JA SOVITTELIJOIDEN KÄYTÄNNESÄÄNNÖT

LIITE I

VÄLIMIESMENETTELYN TYÖJÄRJESTYS

Yleiset määräykset

1. Tässä sopimuksessa ja tässä työjärjestyksessä tarkoitetaan

"neuvonantajalla" henkilöä, jonka osapuoli on palkannut neuvomaan tai avustamaan itseään välimiespaneelimenettelyssä;

"valituksen tehneellä sopimuspuolella" sopimuspuolta, joka pyytää välimiespaneelin perustamista tämän sopimuksen 5 artiklan mukaisesti;

"valituksen kohteena olevalla osapuolella" osapuolta, jonka väitetään rikkovan tämän sopimuksen 2 artiklassa tarkoitettuja määräyksiä;

"välimiespaneelilla" tämän sopimuksen 6 artiklan mukaisesti asetettua paneelia;

"osapuolen edustajalla" osapuolen ministeriön, viraston tai muun julkisen elimen nimeämää työntekijää tai henkilöä;

"päivällä" kalenteripäivää, jollei toisin määrätä.

2. Valituksen kohteena oleva osapuoli vastaa riitojenratkaisumenettelyn logistisesta hallinnosta, erityisesti istuntojen järjestämisestä, jollei toisin sovi. Euroopan unioni vastaa kuitenkin kuluista, jotka johtuvat neuvotteluihin, sovitte luun ja välimiesmenettelyyn liittyvistä organisatorisista seikoista, lukuun ottamatta sovittelijoille ja välimiehille maksettavista palkkioista ja kulukorvauksista aiheutuvia kustannuksia, jotka jaetaan.

Ilmoitukset

3. Osapuolten ja välimiespaneelin on toimitettava kaikki pyynnöt, ilmoitukset, kirjalliset lausumat tai muut asiakirjat sähköpostitse sekä samana päivänä myös faksina, kirjattuna lähetyksenä, tavallisena lähetyksenä, vastaanottotodistusta vastaan tai muulla televiestintävälineellä, jolla asiakirjan lähettämisestä jää tosite. Jollei toisin todisteta, sähköpostitse ja faksitse lähetetty viesti katsotaan vastaanotetuksi sen lähettämispäivänä.
4. Osapuolen on toimitettava kaikki kirjalliset lausumansa sähköisessä muodossa toiselle osapuolelle ja kullekin välimiehelle. Lisäksi on toimitettava asiakirjan paperikopio.
5. Kaikki ilmoitukset on osoitettava Marokon ulkoasiainministeriölle ja Euroopan komission kauppapolitiikan pääosastolle.
6. Pyyntöissä, ilmoituksissa, kirjallisissa lausumissa tai muissa välimiespaneelimenettelyyn liittyvissä asiakirjoissa olevat vähäiset kirjoitusvirheet voidaan oikaista toimittamalla uusi asiakirja, johon muutokset on merkitty selvästi.
7. Jos asiakirjan toimittamiselle asetettu viimeinen määräpäivä osuu viralliselle juhla- tai vapaapäivälle Marokossa tai unionissa, asiakirja voidaan toimittaa seuraavana arkipäivänä. Osapuolten on toimitettava toisilleen luettelo virallisista juhla- ja vapaapäivistään aina joulukuun ensimmäisenä maanantaina seuraavaa vuotta varten. Mitään asiakirjoja, ilmoituksia tai pyyntöjä ei katsota vastaanotetuksi virallisena juhla- tai vapaapäivänä. Kaikkia tässä sopimuksessa työpäivinä ilmaistuja määräaikoja laskettaessa otetaan lisäksi huomioon ainoastaan ne työpäivät, jotka ovat kummallakin osapuolella yhteisiä.
8. Sen mukaan, mitä riidanalaiset määräykset koskevat, on kaikista teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle tämän sopimuksen mukaisesti osoitetuista pyynnöistä ja ilmoituksista toimitettava kopio myös muille asiaankuuluville, assosiaatiosopimuksen nojalla perustetuille alakomiteoille.

Välimiesmenettelyn aloittaminen

9. a) Jos välimiespaneelin jäsenet valitaan arvalla tämän sopimuksen 6 artiklan tai tämän työjärjestyksen 19, 20 tai 49 kohdan mukaisesti, molempien osapuolten edustajien on oltava paikalla, kun arvonta suoritetaan.
b) Jolleivät osapuolet toisin sovi, ne kokoontuvat välimiespaneelin kanssa seitsemän työpäivän kuluessa sen asettamisesta määrittääkseen osapuolten tai välimiespaneelin tarpeellisiksi katsomat asiat, kuten välimiehille maksettavat palkkiot ja kulukorvaukset, joiden on oltava WTO:n standardien mukaiset. Välimiespaneelin jäsenet ja osapuolten edustajat voivat osallistua tähän kokoukseen myös puhelin- tai videoyhteyden kautta.

10. a) Jolleivät osapuolet toisin sovi viiden työpäivän kuluessa välimiesten valitsemisesta, välimiespaneelin tehtävänä on

”tarkastella riitojenratkaisua koskevan sopimuksen 2 artiklassa tarkoitettujen sopimusten sovellettavien määräysten perusteella välimiespaneelin asettamista koskevassa pyynnössä tarkoitettua asiaa ja päättää, onko tarkasteltavana oleva toimenpide riitojenratkaisua koskevan sopimuksen 2 artiklassa tarkoitettujen sopimusten määräysten mukainen, sekä antaa tuomio mainitun sopimuksen 8 artiklan mukaisesti.”

- b) Osapuolten on ilmoitettava sovitusta toimeksiannosta välimiespaneelille viiden työpäivän kuluessa siitä, kun siitä on sovittu.

Ensimmäiset lausumat

11. Valituksen tehneen osapuolen on toimitettava ensimmäinen kirjallinen lausumansa 20 päivän kuluessa välimiespaneelin asettamispäivästä. Valituksen kohteena olevan osapuolen on toimitettava kirjallinen vastineensa 20 päivän kuluessa ensimmäisen kirjallisen lausuman toimittamispäivästä.

Välimiespaneelien toiminta

12. Välimiespaneelin puheenjohtaja toimii puheenjohtajana kaikissa paneelin kokouksissa. Välimiespaneeli voi valtuuttaa puheenjohtajan tekemään hallinnollisia ja menettelyllisiä päätöksiä.
13. Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, välimiespaneeli voi hoitaa tehtäviään erilaisin välinein, kuten puhelimitse, faksitse tai tietokoneyhteyksin.
14. Ainoastaan välimiehet voivat osallistua välimiespaneelin päätösneuvotteluun, mutta välimiespaneeli voi sallia avustajiensa läsnäolon päätösneuvottelussa.
15. Päätösten ja tuomioiden laatiminen on yksinomaan välimiespaneelin vastuulla eikä sitä saa siirtää muille.
16. Jos ilmenee menettelyllinen kysymys, joka ei kuulu tässä sopimuksessa ja sen liitteissä olevien määräysten soveltamisalaan, välimiespaneeli voi osapuolia kuultuaan hyväksyä asianmukaisen menettelyn, joka on yhteensopiva kyseisten määräysten kanssa.
17. Kun välimiespaneeli katsoo, että on tarpeen muuttaa menettelyyn sovellettavaa määräaika tai tehdä muita menettelyllisiä tai hallinnollisia mukautuksia, sen on ilmoitettava osapuolille kirjallisesti muutoksen tai mukautuksen syistä ja arvio tarvittavasta määräajasta tai mukautuksesta. Välimiespaneeli voi myös hyväksyä tällaisen muutoksen tai mukautuksen osapuolia kuultuaan. Tämän sopimuksen 8 artiklan 2 kohdassa olevia määräaikoja ei saa muuttaa.

Välimiehen vaihtaminen

18. Jos välimies ei kykene osallistumaan välimiesmenettelyyn, jättää tehtävänsä tai on korvattava toisella henkilöllä, uusi välimies valitaan 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
19. Jos osapuoli katsoo, ettei välimies täytä käytännössä asetettuja vaatimuksia ja että hänet olisi tästä syystä vaihdettava, kyseisen osapuolen on ilmoitettava asiasta toiselle osapuolelle 15 päivän kuluessa siitä ajankohdasta, jona se sai tietoonsa seikat, joiden perusteella välimiehen voidaan katsoa rikkoneen käytännössä.

Jos osapuoli katsoo, että muu kuin puheenjohtajana toimiva välimies ei täytä käytännössä asetettuja vaatimuksia, osapuolet käyvät neuvotteluja ja voivat niin sopiessaan vaihtaa välimiehen valitsemalla uuden välimiehen tämän sopimuksen 6 artiklan 3 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

Jos osapuolet eivät pääse sopimukseen tarpeesta vaihtaa välimies, kumpi tahansa osapuoli voi pyytää siirtämään asian välimiespaneelin puheenjohtajalle, jonka päätös asiassa on lopullinen.

Jos puheenjohtaja katsoo, että välimies ei täytä käytännössä asetettuja vaatimuksia, hänen on valittava uusi välimies arvalla tämän sopimuksen 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua luettelosta, johon alkuperäinen välimies kuului. Jos osapuolet olivat valinneet alkuperäisen välimiehen tämän sopimuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti, uusi välimies on valittava arvalla niiden henkilöiden joukosta, jotka ovat valituksen tehneen osapuolen ja valituksen kohteena olevan osapuolen tämän sopimuksen 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti ehdottamien henkilöiden luettelossa. Uusi välimies on valittava viiden työpäivän kuluessa siitä, kun pyyntö on toimitettu välimiespaneelin puheenjohtajalle.

20. Jos osapuoli katsoo, että välimiespaneelin puheenjohtaja ei täytä käytännössä asetettuja vaatimuksia, osapuolet käyvät neuvotteluja ja voivat niin sopiessaan vaihtaa puheenjohtajan valitsemalla uuden puheenjohtajan tämän sopimuksen 6 artiklan 3 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

Jos osapuolet eivät pääse sopimukseen tarpeesta vaihtaa puheenjohtaja, kumpi tahansa osapuoli voi pyytää, että asian käsittely annetaan jollekin niistä jäljellä olevista henkilöistä, jotka on valittu toimimaan puheenjohtajana tämän sopimuksen 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitean puheenjohtajat tai näiden valtuuttama henkilö valitsevat kyseisen henkilön arvalla. Tämän henkilön tekemä päätös siitä, onko puheenjohtaja tarpeen vaihtaa, on lopullinen.

Jos kyseinen henkilö päättää, että alkuperäinen puheenjohtaja ei täytä käytännesäännöissä asetettuja vaatimuksia, hänen on valittava uusi puheenjohtaja arvalla tämän sopimuksen 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua niiden jäljellä olevien henkilöiden joukosta, jotka voivat toimia puheenjohtajana. Uusi puheenjohtaja on valittava viiden työpäivän kuluessa tässä kohdassa tarkoitettua pyynnön esittämisestä.

21. Välimiespaneelin menettely on keskeytettävä 18, 19 ja 20 kohdan mukaisten menettelyjen edellyttämäksi ajaksi.

Istunnot

22. Puheenjohtaja vahvistaa istunnon päivämäärän ja kellonajan yhteisymmärryksessä osapuolten ja välimiespaneelin muiden jäsenten kanssa. Puheenjohtaja vahvistaa tiedot kirjallisesti osapuolille. Jos istunto on avoin yleisölle, menettelyn logistisesta hallinnosta vastaavan osapuolen on asetettava nämä tiedot julkisesti saataville. Välimiespaneeli voi päättää olla järjestämättä istuntoa, jos osapuolet tähän suostuvat.
23. Jolleivät osapuolet toisin sovi, istunnot pidetään Brysselissä, kun valituksen tehnyt osapuoli on Marokko, ja Rabatissa, kun valituksen tehnyt osapuoli on Euroopan unioni.
24. Välimiespaneeli voi yksinomaan poikkeustilanteessa järjestää yhden ylimääräisen istunnon. Ylimääräistä istuntoa ei saa järjestää tämän sopimuksen 10 artiklan 2 kohdan, 11 artiklan 2 kohdan, 12 artiklan 3 kohdan eikä 13 artiklan 2 kohdan mukaisia menettelyjä varten.
25. Kaikkien välimiesten on oltava läsnä istuntojen koko keston ajan.
26. Seuraavat henkilöt voivat osallistua istuntoon riippumatta siitä, onko menettely avoin yleisölle vai ei:

- a) osapuolten edustajat;
- b) osapuolten neuvonantajat;
- c) hallintohenkilöstö, tulkit, kääntäjät ja istuntopöytäkirjojen laatijat; sekä
- d) välimiesten avustajat.

Ainoastaan osapuolten edustajat ja neuvonantajat voivat esittää lausumia välimiespaneelille.

27. Kummankin osapuolen on viimeistään viisi työpäivää ennen istuntoa toimitettava välimiespaneelille luettelo henkilöistä, jotka esittävät istunnossa suullisia väitteitä tai selvityksiä kyseisen osapuolen puolesta, ja muista edustajista tai neuvonantajista, jotka osallistuvat istuntoon.
28. Välimiespaneelin istunnot ovat yleisölle avoimia, jolleivät osapuolet toisin päättä. Jos osapuolet päättävät, että istunto on suljettu yleisöltä, osa istunnosta voi kuitenkin olla yleisölle avoin, jos välimiespaneeli osapuolten esityksestä niin päättää. Välimiespaneeli kokoontuu kuitenkin suljettuina silloin, kun osapuolen lausuma ja väitteet sisältävät liikesalaisuuksia.
29. Välimiespaneelin on toteutettava istunto seuraavasti:
- Väitteet
- a) valituksen tehneen osapuolen väite;
 - b) valituksen kohteena olevan osapuolen väite.
- Vastaväitteet
- a) valituksen tehneen osapuolen väite;
 - b) valituksen kohteena olevan osapuolen vastaväite.
30. Välimiespaneeli voi esittää kysymyksiä kummalle tahansa osapuolista istunnon missä vaiheessa tahansa.

31. Välimiespaneeli laadituttaa kustakin istunnosta tarkan kirjallisen selostuksen, joka toimitetaan mahdollisimman nopeasti osapuolille.
32. Kumpikin osapuoli voi toimittaa 10 työpäivän kuluessa istuntopäivästä täydentävän kirjallisen lausuman istunnon aikana esille tulleista asioista.

Kirjalliset kysymykset

33. Välimiespaneeli voi esittää milloin tahansa menettelyn aikana kirjallisia kysymyksiä jommallekummalle osapuolista tai niille molemmille. Kumpikin osapuoli saa jäljennöksen kaikista paneelin esittämistä kysymyksistä.
34. Osapuolen on myös toimitettava toiselle osapuolelle jäljennös välimiespaneelin kysymyksiin antamistaan kirjallisista vastauksista. Kummallekin osapuolelle on annettava tilaisuus toimittaa kirjallisia huomautuksia toisen osapuolen vastauksesta viiden työpäivän kuluessa vastauksen saamisesta.

Luottamuksellisuus

35. Osapuolten on huolehdittava siitä, että välimiespaneelin istunnot säilyvät luottamuksellisina, kun ne järjestetään suljettuina ovin 28 kohdan mukaisesti. Kummankin osapuolen on pidettävä luottamuksellisina toisen osapuolen välimiespaneelille toimittamia ja luottamuksellisiksi luokittelemia tietoja. Jos osapuoli toimittaa välimiespaneelille luottamuksellisen version kirjallisesta lausumastaan, sen on toisen osapuolen pyynnöstä toimitettava lausumaan sisältyvistä tiedoista myös yleisölle julkistettavissa oleva tiivistelmä viimeistään 15 päivän kuluessa joko pyynnön tai lausuman toimittamispäivästä, sen mukaan kumpi niistä on myöhempi. Mikään näissä säännöissä ei estä osapuolta julkistamasta yleisölle omaa kantaansa koskevia lausuntoja.

Yksipuoliset yhteydet

36. Välimiespaneeli ei saa tavata toista osapuolta tai ottaa yhteyttä toiseen osapuoleen, jos toinen osapuoli ei ole paikalla.
37. Välimiespaneelin jäsenet eivät saa keskustella menettelyn kohteena olevaan asiaan liittyvistä seikoista toisen osapuolen tai molempien osapuolten kanssa muiden välimiesten poissa ollessa.

Amicus curiae -lausumat

38. Jolleivät osapuolet toisin sovi viiden päivän kuluessa välimiespaneelin asettamisesta, välimiespaneeli voi ottaa vastaan oma-aloitteisesti toimitettuja kirjallisia lausumia edellyttäen, että ne on laadittu 10 päivän kuluessa välimiespaneelin asettamisesta, että ne ovat lyhyitä ja enintään 15 konekirjoitussivun mittaisia liitteineen ja että niillä on välitöntä merkitystä välimiespaneelin tarkasteltavana olevan asian tosiseikkojen kannalta.
39. Lausumaan on sisällyttävä sen esittävän luonnollisen tai oikeushenkilön kuvaus sekä kuvaus tämän toiminnan luonteesta ja rahoituslähteestä, ja siinä on mainittava, mikä on kyseisen henkilön intressi välimiesmenettelyssä. Lausuma on laadittava osapuolten valitsemilla kielillä tämän työjärjestyksen 42 ja 43 kohdan sääntöjen mukaisesti.
40. Välimiespaneeli luettelee päätöksessään kaikki vastaanottamansa lausumat, jotka ovat edellä mainittujen sääntöjen mukaisia. Välimiespaneeli ei ole velvollinen käsittelemään tuomioissaan kyseisissä lausumissa esitettyjä väitteitä. Välimiespaneelin tämän säännön nojalla vastaanottamat lausumat toimitetaan osapuolille näiden huomautuksia varten.

Kiireelliset tapaukset

41. Tässä sopimuksessa tarkoitetuissa kiireellisissä tapauksissa välimiespaneeli, osapuolia kuultuaan, mukauttaa asianmukaisesti tässä työjärjestyksessä mainitut määräajat ja ilmoittaa osapuolille tällaisista mukautuksista.

Kääntäminen ja tulkkaus

42. Osapuolet pyrkivät sopimaan yhteisestä työkielestä välimiespaneelinmenettelyä varten tämän sopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen aikana ja viimeistään tämän työjärjestyksen 9 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa kokouksessa.
43. Jos osapuolet eivät pääse sopimukseen yhteisestä työkielestä, kummankin osapuolen on järjestettävä ja kustannettava kirjallisten lausumiensa kääntäminen toisen osapuolen valitsemalle kielelle.
44. Valituksen kohteena olevan osapuolen on järjestettävä suullisten lausumien tulkkaus osapuolten valitsemille kielille.
45. Välimiespaneelin tuomiot annetaan tiedoksi osapuolten valitsemalla kielellä tai valitsemilla kielillä.
46. Osapuolet voivat esittää huomautuksia näiden sääntöjen mukaisesti laadittujen asiakirjojen käännöksistä.

Määräaikojen laskeminen

47. Jos osapuoli tämän työjärjestyksen 7 kohdan nojalla saa asiakirjan eri päivänä kuin toinen osapuoli, määräaika, jonka laskeminen perustuu kyseisen asiakirjan vastaanottamiseen, lasketaan sen päivämäärän perusteella, jona asiakirja saatiin viimeisenä.

Muut menettelyt

48. Tätä työjärjestyksestä sovelletaan myös tämän sopimuksen 10 artiklan 2 kohdan, 11 artiklan 2 kohdan, 12 artiklan 3 kohdan sekä 13 artiklan 2 kohdan mukaisiin menettelyihin. Tässä työjärjestyksessä mainitut määräajat on kuitenkin mukautettava välimiespaneelin tuomion antamisen erityisiin määräaikoihin kyseisissä muissa menettelyissä.
49. Jos alkuperäinen välimiespaneeli tai jotkut sen jäsenistä eivät pysty kokoontumaan uudelleen tämän sopimuksen 10 artiklan 2 kohdan, 11 artiklan 2 kohdan, 12 artiklan 3 kohdan ja 13 artiklan 2 kohdan mukaisia menettelyjä varten, sovelletaan tämän sopimuksen 6 artiklassa määrättyjä menettelyjä. Tällöin tuomion tiedoksiannon määräaikaa pidennetään 15 päivällä.
-

LIITE II

VÄLIMIESPANEELIEN JÄSENTEN JA SOVITTELIJOIDEN KÄYTÄNNESÄÄNNÖT

Määritelmät

1. Näissä käytäntesäännöissä tarkoitetaan
 - a) 'jäsenellä' tai 'välimiehellä' tämän sopimuksen 6 artiklan mukaisesti tosiasiallisesti asetetun välimiespaneelin jäsentä;
 - b) 'sovittelijalla' henkilöä, joka panee toimeen sovittelun tämän sopimuksen 4 artiklan mukaisesti;
 - c) 'ehdokkaalla' henkilöä, jonka nimi on tämän sopimuksen 19 artiklassa tarkoitetussa välimiesten luettelossa ja jonka valitsemista välimiespaneelin jäseneksi harkitaan tämän sopimuksen 6 artiklan mukaisesti;
 - d) 'avustajalla' henkilöä, joka jäsenen nimeämiseen liittyvien edellytysten mukaisesti suorittaa tutkimuksia tai avustaa jäsentä;
 - e) 'menettelyllä', jollei toisin määrätä, tämän sopimuksen mukaista välimiespaneelimenettelyä;
 - f) 'henkilöstöllä', jäsenen osalta, muita jäsenen ohjauksessa ja valvonnassa olevia henkilöitä kuin avustajia.

Menettelyä koskevat velvollisuudet

2. Jokaisen ehdokkaan ja jäsenen on vältettävä käyttäytymistä epäasianmukaisesti ja antamasta vaikutelmaa epäasianmukaisesta käyttäytymisestä, oltava riippumaton ja puolueeton, vältettävä välittömiä ja välillisiä eturistiriitoja sekä noudatettava korkeita käyttäytymisnormeja riitojenratkaisumenettelyn rehellisyyden ja puolueettomuuden säilyttämiseksi. Entisten jäsenten on noudatettava näiden käytäntesääntöjen 15, 16, 17 ja 18 kohdassa vahvistettuja velvoitteita.

Ilmoittamisvelvollisuudet

3. Ennen kuin ehdokkaan valinta välimiespaneelin jäseneksi voidaan vahvistaa tämän sopimuksen mukaisesti, ehdokkaan on ilmoitettava kaikki intressit, suhteet tai seikat, jotka todennäköisesti vaikuttavat hänen riippumattomuuteensa tai puolueettomuuteensa taikka joiden voidaan kohtuudella olettaa luovan vaikutelman epäasianmukaisesta käyttäytymisestä tai menettelyn puolueellisuudesta. Tämän vuoksi ehdokkaan on kaikin kohtuullisesti toteutettavissa olevin toimin pyrittävä selvittämään kyseiset intressit, suhteet ja seikat.
4. Ehdokas tai jäsen saa ilmoittaa näiden käytäntesääntöjen todellisia tai mahdollisia rikkomuksia koskevia seikkoja ainoastaan teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle niiden saattamiseksi osapuolten tarkasteluun.
5. Jäsenen on nimeämisenä jälkeen edelleen kohtuullisesti toteutettavissa olevin toimin pyrittävä selvittämään näiden käytäntesääntöjen 3 kohdassa tarkoitetut intressit, suhteet ja seikat sekä ilmoitettava niistä. Ilmoittamisvelvollisuus on jatkuva velvollisuus, joka edellyttää jäseneltä kaikkien menettelyn missä tahansa vaiheessa mahdollisesti esille tulevien intressien, suhteiden ja seikkojen ilmoittamista. Jäsenen on ilmoitettava tällaiset intressit, suhteet ja seikat teollisuuden, kaupan ja palvelujen alakomitealle kirjallisesti niiden saattamiseksi osapuolten tarkasteluun.

Jäsenten tehtävät

6. Valitun jäsenen on suoritettava jäsenen tehtävät täsmällisesti ja nopeasti koko menettelyn ajan oikeudenmukaisuutta ja huolellisuutta noudattaen.
7. Jäsenen on otettava huomioon ainoastaan sellaiset seikat, jotka tulevat esille menettelyssä ja jotka ovat välttämättömiä tuomiota varten, eikä hän saa siirtää tehtävänsä kenellekään muulle.
8. Jäsenen on varmistettava kaikin soveltuvin keinoin, että hänen avustajansa ja henkilöstönsä ovat tietoisia näiden käytäntesääntöjen 2, 3, 4, 5, 16, 17 ja 18 kohdan säännöistä ja noudattavat niitä.
9. Jäsenellä ei saa olla menettelyä koskevia yksipuolisia yhteyksiä.

Jäsenten riippumattomuus ja puolueettomuus

10. Jäsenen on oltava riippumaton ja puolueeton ja vältettävä antamasta vaikutelmaa epäasianmukaisesta käyttäytymisestä tai puolueellisuudesta; hänen toimintaansa eivät saa vaikuttaa oman edun tavoittelu, ulkopuolinen painostus, poliittiset näkökohdat, julkiset vaatimukset, lojaalius osapuolelle tai arvostelun pelko.

11. Jäsen ei saa suoraan eikä välillisesti sitoutua mihinkään velvoitteeseen tai hyväksyä mitään etua, joka voisi jollain tavalla estää tai näyttää estävän hänen tehtäviensä asianmukaisen suorittamisen.
12. Jäsen ei saa käyttää asemaansa välimiespaneelissa omien henkilökohtaisten etujensa ajamiseen, ja hänen on vältettävä toimia, jotka voivat antaa vaikutelman siitä, että muilla on vaikutusvaltaa häneen.
13. Jäsen ei saa antaa talous-, liike-, ammatti- tai perhesuhteiden tai sosiaalisten suhteiden taikka niihin liittyvien velvollisuuksien vaikuttaa toimintaansa tai arvostelukykyänsä.
14. Jäsenen on vältettävä sellaisia suhteita tai taloudellisia intressejä, jotka todennäköisesti vaikuttavat hänen puolueettomuuteensa tai joiden voidaan kohtuudella olettaa luovan vaikutelman epäasianmukaisesta käyttäytymisestä tai puolueellisuudesta.

Entisten jäsenten velvollisuudet

15. Kaikkien entisten jäsenten on vältettävä toimia, jotka voivat luoda vaikutelman, että he olivat tehtäviään suorittaessaan puolueellisia tai hyötyivät välimiespaneelin päätöksestä tai tuomiosta.

Tietojen salassapito

16. Jäsen tai entinen jäsen ei saa milloinkaan ilmaista tai käyttää menettelyä koskevia tai menettelyn aikana saatuja salassapidettäviä tietoja muihin tarkoituksiin kuin menettelyn edistämiseen, eikä hän saa missään tapauksessa ilmaista tai käyttää edellä mainitun kaltaisia tietoja henkilökohtaisen hyödyn saamiseksi tai hyödyn saamiseksi muille taikka muiden etujen vahingoittamiseksi.
17. Jäsen ei saa ilmaista välimiespaneelin tuomion sisältöä tai osia siitä ennen tuomion julkaisemista tämän sopimuksen mukaisesti.
18. Jäsen tai entinen jäsen ei saa milloinkaan ilmaista välimiespaneelin päätösneuvottelujen sisältöä eikä kenenkään jäsenen mielipidettä.

Kulut

19. Kunkin jäsenen on pidettävä kirjaa ja annettava lopullinen tilitys menettelyyn käytetystä ajasta ja kuluistaan.

Sovittelijat

20. Näihin käytännesääntöihin sisältyviä jäseniin tai entisiin jäseniin sovellettavia määräyksiä sovelletaan soveltuvin osin myös sovittelijoihin.
-

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 647/2011,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2011,

Intiasta peräisin olevan tai sieltä lähetetyn guarkumin tuontiin pentakloorifenoli- ja dioksiinipitoisuusriskien vuoksi sovellettavista erityisehdoista ja päätöksen 2008/352/EY kumoamisesta annetun komission asetuksen (EU) N:o 258/2010 sloveniankielisen toisinnon oikaisemisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuden liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio hyväksyi 25 päivänä maaliskuuta 2010 guarkumin tuontiin sovellettavista erityisehdoista ja päätöksen 2008/352/EY kumoamisesta annetun komission asetuksen (EU) N:o 258/2010 ⁽²⁾. Asetuksen sloveniankielisessä

toisinnossa ilmaisu ”rehu- ja elintarvikealan toimijat” käännettiin väärin, minkä vuoksi kyseinen kielitoisinto on tarpeen oikaista. Muita kielitoisintoja ei muuteta.

- (2) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 258/2010 olisi oikaistava.
(3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämä oikaisuasetus koskee ainoastaan sloveniankielistä toisintoa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä heinäkuuta 2011.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 80, 26.3.2010, s. 28.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 648/2011,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2011,

asetuksen (EY) N:o 1266/2007 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse siirtymätoimenpiteiden täytäntöönpanokaudesta niiden edellytysten osalta, joiden täyttyessä tietyille eläimille voidaan myöntää poikkeus neuvoston direktiivissä 2000/75/EY säädetyistä poisvientikiellosta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä 20 päivänä marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/75/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 11 ja 12 artiklan sekä 19 artiklan kolmannen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivin 2000/75/EY täytäntöönpanosäännöistä bluetongue-taudin torjunnan, seurannan ja valvonnan sekä tiettyjen bluetongue-taudille alttiiden lajien eläinten siirtoja koskevien rajoitusten osalta 26 päivänä lokakuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1266/2007⁽²⁾ vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan bluetongue-taudin torjuntaan, seurantaan ja valvontaan sekä eläinten siirtoihin rajoitusvyöhykkeillä ja rajoitusvyöhykkeiltä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1266/2007 8 artiklassa vahvistetaan edellytykset, jotka koskevat poikkeuksen myöntämistä direktiivissä 2000/75/EY säädetyistä poisvientikiellosta. Mainitun asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että eläinten sekä niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden siirroille rajoitusvyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta tai siemennesteen keräys- tai varastointiasemalta toiselle tilalle tai siemennesteen keräys- tai varastointiasemalle myönnetään poikkeus säädetyistä poisvientikiellosta edellyttäen, että ne täyttävät kyseisen asetuksen liitteessä III vahvistetut edellytykset tai jotkin muut eläinten terveyttä koskevat riittävät takeet sillä perusteella, että bluetongue-tautiviruksen leviämisen torjumista ja tartunnanlevittäjiltä suojelemista koskevista toimenpiteistä tehdyn riskinarviointin, jota alkuperäpaikan toimivaltainen viranomaisiin edellyttää ja jonka määräpaikan toimivaltainen viranomaisiin on hyväksynyt, tulos on myönteinen ennen kyseisten eläinten siirtämistä.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1266/2007 9 a artiklan 1 kohdassa säädetään, että perustuen riskinarviointiin, jossa otetaan huomioon entomologiset ja epidemiologiset olosuhteet,

joissa eläimet saapuvat, määränpäänä olevat jäsenvaltiot voivat mainitun asetuksen liitteessä III vahvistetuista edellytyksistä poiketen siirtymätoimenpiteenä vaatia, että sellaisten tiettyjen eläinten siirtoon, joihin sovelletaan kyseisen asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaista poikkeusta, sovelletaan tiettyjä lisäedellytyksiä. Lisäedellytyksissä vaaditaan, että eläinten on oltava alle 90 päivän ikäisiä, niitä on syntymästä lähtien pidetty tartunnanlevittäjiltä suojaetuissa tiloissa ja niille on tehty tietyt kyseisen asetuksen liitteessä III tarkoitetut testit.

- (4) Asetuksella (EY) N:o 1266/2007, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) N:o 1142/2010⁽³⁾, pidentettiin asetuksen (EY) N:o 1266/2007 9 a artiklassa säädettyä siirtymätoimenpiteiden täytäntöönpanokautta kuudella kuukaudella 30 päivään kesäkuuta 2011. Asetuksen (EU) N:o 1142/2010 hyväksymisajankohtana oletettiin, että uudet säännöt tartunnanlevittäjiltä suojaattujen laitosten kriteereistä vahvistettaisiin asetuksen (EY) N:o 1266/2007 liitteessä III ja että kyseiset siirtymätoimenpiteet eivät sen vuoksi olisi enää tarpeen. Noita kyseisen asetuksen liitteeseen III suunniteltuja muutoksia ei kuitenkaan ole vielä tehty.
- (5) Sen vuoksi on tarpeen pidentää asetuksen (EY) N:o 1266/2007 9 a artiklan 1 kohdassa säädettyä siirtymätoimenpiteiden täytäntöönpanokautta edelleen vuodella odotettaessa asetuksen (EY) N:o 1266/2007 liitteeseen III tehtäviä muutoksia, jotka koskevat tartunnanlevittäjiltä suojaattuja laitoksia.
- (6) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1266/2007 olisi muutettava.
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeetjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1266/2007 9 a artiklan 1 kohdan johdantovirkkeessä päivämäärä "30 päivään kesäkuuta 2011" päivämäärällä "30 päivään kesäkuuta 2012".

⁽¹⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 74.⁽²⁾ EUVL L 283, 27.10.2007, s. 37.⁽³⁾ EUVL L 322, 8.12.2010, s. 20.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä heinäkuuta 2011.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 649/2011,**annettu 4 päivänä heinäkuuta 2011,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä heinäkuuta 2011.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	AL	49,0
	AR	26,0
	EC	26,0
	MK	31,8
	TR	53,0
	US	26,0
	ZZ	35,3
0707 00 05	TR	95,0
	ZZ	95,0
0709 90 70	EC	28,8
	TR	112,4
	ZZ	70,6
0805 50 10	AR	62,6
	BR	42,9
	CL	88,7
	TR	68,0
	UY	56,9
	ZA	71,8
	ZZ	65,2
0808 10 80	AR	123,5
	BR	80,4
	CL	88,6
	CN	91,2
	NZ	112,3
	US	132,1
	UY	61,9
	ZA	78,7
	ZZ	96,1
0808 20 50	AR	79,1
	AU	65,1
	CL	113,0
	CN	53,5
	NZ	161,1
	ZA	88,4
0809 10 00	AR	89,7
	TR	276,6
	XS	152,4
	ZZ	172,9
0809 20 95	TR	295,1
	ZZ	295,1
0809 30	TR	179,1
	XS	55,8
	ZZ	117,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 650/2011,**annettu 4 päivänä heinäkuuta 2011,****asetuksessa (EU) N:o 867/2010 markkinointivuodeksi 2010/11 vahvistettujen sokerialan tiettyjen tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 30 päivänä kesäkuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 951/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin, raakasokerin ja eräiden siirappien edustavien hintojen sekä niiden tuonnissa sovellettavien

lisätullien määrät markkinointivuodeksi 2010/11 on vahvistettu komission asetuksessa (EU) N:o 867/2010 ⁽³⁾. Kyseiset hinnat ja tullien määrät on viimeksi muutettu komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 646/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Komissiolla tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen perusteella kyseisiä määriä olisi muutettava asetuksessa (EY) N:o 951/2006 säädettyjen sääntöjen mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 951/2006 36 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden asetuksessa (EU) N:o 867/2010 markkinointivuodeksi 2010/11 vahvistetut edustavat hinnat ja tuonnissa sovellettavat lisätullit ja esitetään ne tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä heinäkuuta 2011.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUVL L 259, 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL L 175, 2.7.2011, s. 8.

LIITE

Valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 95 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muutetut määrät, joita sovelletaan 5 päivästä heinäkuuta 2011

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalla tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalla tuotetta
1701 11 10 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	53,10	1,54
1701 99 10 ⁽²⁾	53,10	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	53,10	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,53	0,20

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä IV olevassa III kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä IV olevassa II kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽³⁾ Vahvistetaan yhden prosentin sakkaroosipitoisuudelle.

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2011/64/EU,

annettu 21 päivänä kesäkuuta 2011,

valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista

(kodifikaatio)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Savukkeiden verojen lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/79/ETY⁽¹⁾, muun valmistetun tupakan kuin savukkeiden verojen lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/80/ETY⁽²⁾ ja muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 27 päivänä marraskuuta 1995 annettua neuvoston direktiiviä 95/59/EY⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainitut direktiivit olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava kokoamalla ne yhdeksi säädökseksi.

(2) Tupakkatuotteita koskevan unionin verolainsäädännön on varmistettava sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja samalla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklassa edellytetty korkeatasoinen terveyden suojelu ottaen huomioon, että tupakkatuotteista voi olla vakavaa haittaa terveydelle ja että unioni on Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskevan puitesopimuksen osapuoli. Olisi otettava huomioon valitseva tilanne kunkin eri valmistetun tupakkalajin kohdalla.

(3) Yksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen tavoitteista on ylläpitää taloudellista liittoa, joka ominaisuuksiltaan vastaa sisämarkkinoita ja jossa harjoitetaan tervettä kilpailua. Valmistetun tupakan alalla tämän tavoitteen toteuttaminen edellyttää, ettei jäsenvaltioiden tämän alan tuotteiden kulutukseen kohdistama verotus vääristä kilpailun edellytyksiä eikä estä näiden tuotteiden vapaata liikkuvuutta unionissa.

(4) Valmistetun tupakan eri lajit, jotka eroavat toisistaan ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan, olisi määriteltävä.

(5) Savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka ja muu piippu- ja savuketupakka olisi erotettava toisistaan.

(6) Tupakkakääröjä, jotka yksinkertaisen käsin tapahtuvan käsittelyn jälkeen voidaan polttaa sellaisenaan, olisi myös pidettävä savukkeina näiden tuotteiden verotuksen yhtenäisyyden vuoksi.

(7) Valmistajan käsitettä olisi täsmennettävä tarkoitamaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tosiasiallisesti valmistaa tupakkatuotteita ja vahvistaa korkeimman vähittäismyyntihinnan kussakin jäsenvaltiossa, jossa kyseiset tuotteet on tarkoitettu luovutettaviksi kulutukseen.

(8) Yhtenäisen ja oikeudenmukaisen verotuksen varmistamiseksi savukkeiden, sikareiden ja pikkusikareiden sekä muun piippu- ja savuketupakan määritelmä olisi vahvistettava siten, että pituuden perusteella kahtena tai useampana savukkeena pidettäviä tupakkakääröjä pidetään valmisteverotuksessa kahtena tai useampana savukkeena, savuketta monin tavoin muistuttavaa sikaria pidetään valmisteverotuksessa savukkeena, savukkeiksi käärittävää hienoksi leikattua tupakkaa monin tavoin muistuttavaa piippu- ja savuketupakkaa pidetään valmisteverotuksessa hienoksi leikattuna tupakkana ja tupakanjätteet määritellään selvästi. Ottaen huomioon ne taloudelliset vaikeudet, joita välittömästä täytäntöönpanosta voisi aiheutua Saksan ja Unkarin asiaankuuluville toimijoille, Saksalle ja Unkarille olisi annettava lupa lykätä sikareiden ja pikkusikareiden määritelmän soveltamista 1 päivään tammikuuta 2015.

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 8.

⁽²⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 291, 6.12.1995, s. 40.

⁽⁴⁾ Katso liitteessä I oleva A osa.

- (9) Valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisella on erityisesti saatava estetyksi verotuksen vaikutuksia vääristämistä samaan ryhmään kuuluvilla valmistetun tupakan eri luokilla käytävää kilpailua ja siten saatava jäsenvaltioiden kansallisia markkinoita avatuksi.
- (10) Kilpailun asettamat vaatimukset edellyttävät järjestelmää, jossa hinnat vahvistetaan vapaasti kaikille valmistetun tupakan ryhmille.
- (11) Savukkeiden valmisteveron rakenteeseen on kuuluttava tuoteyksikkökohtaisesti lasketun erityisen osan lisäksi vähittäismyyntihintaan kaikkine veroineen perustuva suhteellinen osa. Savukkeisiin sovellettavalla liikevaihtoverolla on sama vaikutus kuin arvon perusteella kannettavalla valmisteverolla, mikä pitäisi ottaa huomioon vahvistettaessa valmisteveron erityisen osan ja kokonaisveromäärän välinen suhde.
- (12) Jäsenvaltioille olisi annettava tehokkaat keinot kantaa savukkeista erityis- tai vähimmäisvalmistevero, jotta varmistetaan, että ainakin tiettyä veron vähimmäismäärää sovelletaan koko unionissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta veron sekarakennetta ja valmisteveron erityisen osan suurinta sallittua prosentuaalista osuutta kokonaisveromäärästä.
- (13) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan edistämiseksi on vahvistettava vähimmäisvalmisteverot valmistetun tupakan kaikille luokille.
- (14) Savukkeiden osalta olisi varmistettava tasavertaiset kilpailuolosuhteet valmistajille, tupakkamarkkinoiden jakautumista olisi vähennettävä ja terveystavoitteita olisi korostettava. Hintaan liittyvän vähimmäisvaatimuksen olisi täten viitattava vähittäismyyntihinnan painotettuun keskiarvoon, kun taas rahamääräistä vähimmäisvaatimusta pitäisi voida soveltaa kaikkiin savukkeisiin. Samoista syistä vähittäismyyntihinnan painotettua keskiarvoa olisi käytettävä viitearvona myös silloin, kun määritellään erityisvalmisteveron osuutta kokonaisveromäärästä.
- (15) Kun kyse on erityisesti savukkeista, jotka ovat selvästi suurin tupakkatuoteluokka, sekä savukkeiksi käärittävästä hienoksi leikatusta tupakasta, jäsenvaltioiden välillä on hintojen ja valmisteverotasojen osalta edelleen huomattavia eroja, jotka voivat haitata sisämarkkinoiden toimintaa. Jäsenvaltioissa sovellettavien verotasojen tietty lähentäminen auttaisi vähentämään petoksia ja salakuljetusta unionissa.
- (16) Tällainen lähentäminen auttaisi myös varmistamaan korkeatasoisen ihmisten terveyden suojelun. Verotuksen taso on merkittävä tekijä tupakkatuotteiden hinnoissa, jotka puolestaan vaikuttavat kuluttajien tupakointitapoihin. Petokset ja salakuljetus vievät pohjaa erityisesti savukkeiden ja savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan verolliselta hintatasolta ja vaarantavat siten tupakoinnin torjunnan ja terveydensuojelun tavoitteiden saavuttamisen.
- (17) Muiden tuotteiden kuin savukkeiden osalta olisi saatava aikaan yhdenmukainen verotaso kaikille samaan valmistetun tupakan ryhmään kuuluville tuotteille. Sisämarkkinoiden toiminnan kannalta olisi tarkoituksenmukaisinta vahvistaa yleinen vähimmäisvalmistevero, joka ilmoitetaan prosentteina tai määrinä kilogrammaa tai kappalemäärää kohti.
- (18) Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan osalta unionin hintaan liittyvä vähimmäisvaatimus olisi ilmaistava siten, että vaikutukset ovat samanlaiset kuin savukkeiden osalta, ja sen viitearvoksi olisi otettava vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo.
- (19) On tarpeen saattaa savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähimmäisverotaset lähemmäksi savukkeisiin sovellettavia vähimmäisverotasoja, jotta näiden kahden tuotteen välinen kilpailu, joka on nähtävissä todetuissa kulutustottumuksissa, ja molempien yhtä haitalliset ominaisuudet voidaan ottaa paremmin huomioon.
- (20) Portugalille olisi annettava mahdollisuus soveltaa alennettua valmisteveron määrää pienten tuottajien valmistamiin ja Azorien ja Madeiran kaikkein syrjäisimmillä alueilla kulutettaviin savukkeisiin.
- (21) Siirtymäkausien ansiosta jäsenvaltioiden pitäisi voida mukautua joustavasti yleisen valmisteveron tasoihin ja siten rajoittaa mahdollisia sivuvaikutuksia.
- (22) Korsikan taloudellisen ja sosiaalisen tasapainon järkkymisen estämiseksi on tarpeen ja perusteltua säätää 31 päivään joulukuuta 2015 saakka sovellettavasta poikkeuksesta, jonka nojalla Ranska voi soveltaa Korsikassa kulutukseen luovutettuihin savukkeisiin ja muuhun valmistettuun tupakkaan kansallista valmisteverokantaa alhaisempaa verokantaa. Mainittuun ajankohtaan mennessä Korsikassa kulutukseen luovutetun valmistetun tupakan verosäännöt olisi saatettava täysin yhdenmukaiseksi manner-Ranskassa sovellettavien sääntöjen kanssa. Liian jyrkkää muutosta olisi kuitenkin vältettävä, ja sen vuoksi olisi syytä toteuttaa nykyisin Korsikassa kannettavan savukkeiden ja savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan valmisteveron asteittainen korotus.
- (23) Useimmat jäsenvaltiot vapauttavat tietyn valmistetun tupakan valmisteverosta tai palauttavat siitä maksetun valmisteveron tupakan käyttötarkoituksen perusteella, ja tiettyjen käyttötarkoitusten perusteella myönnettävät valmisteverovapautukset tai valmisteveron palautukset olisi vahvistettava tässä direktiivissä.

- (24) Olisi säädettävä menettely jonka avulla voidaan määrää-join tarkistaa tässä direktiivissä säädetty verokannat tai veron määrät komission kertomuksen perusteella, ottaen huomioon kaikki asianmukaiset seikat.
- (25) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvol-lisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja so-vellettava niitä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 LUKU

KOHDE

1 artikla

Tässä direktiivissä vahvistetaan yleiset periaatteet jäsenvaltioiden valmistetusta tupakasta kantaman valmisteveron rakenteen ja verokantojen yhdenmukaistamiseksi.

2 LUKU

MÄÄRITELMÄT

2 artikla

1. Tässä direktiivissä valmistetulla tupakalla tarkoitetaan:

- a) savukkeita;
- b) sikareita ja pikkusikareita;
- c) piippu- ja savuketupakkaa:
 - i) savukkeiksi käärittävää hienoksi leikattua tupakkaa;
 - ii) muuta piippu- ja savuketupakkaa.

2. Savukkeina sekä piippu- ja savuketupakkana on pidettävä tuotteita, jotka koostuvat kokonaan tai osittain muista aineksista kuin tupakasta mutta jotka muuten täyttävät 3 artiklassa tai 5 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tupak-kaa sisältämättömiä tuotteita ei ole pidettävä valmistettuna tu-pakkana, jos niitä käytetään ainoastaan lääkintätarkoituksiin.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa ja 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoi-tetut määritelmät eivät rajoita mainituissa artikloissa tarkoitettu-jen tuotteiden eri ryhmiin sovellettavien verotusjärjestelmien tai -tasojen määrittämistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ole-massa olevien unionin säännösten soveltamista.

3 artikla

1. Tässä direktiivissä savukkeilla tarkoitetaan:

- a) sellaisenaan poltettavia tupakkakääröjä, jotka eivät ole 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sikareita tai pikkusikareita;
- b) tupakkakääröjä, jotka yksinkertaisen muun kuin teollisen kä-sittelyn avulla työnnetään savukepaperista valmistettuihin hylsyihin;

- c) tupakkakääröjä, jotka yksinkertaisen muun kuin teollisen kä-sittelyn avulla kääritään savukepapereihin.

2. Valmisteverotuksessa 1 kohdassa tarkoitettua tupakkakää-röä on pidettävä kahtena savukkeena, jos se ilman suodatinta tai holkkia on pitempi kuin 8 senttimetriä mutta enintään 11 sent-timetriä, kolmena savukkeena, jos se ilman suodatinta tai holk-kia on pitempi kuin 11 senttimetriä mutta enintään 14 senti-timetriä, ja niin edelleen.

4 artikla

1. Tässä direktiivissä seuraavia pidetään sikareina tai pikkusi-kareina, jos niitä voidaan ja, ottaen huomioon niiden ominai-suudet ja kuluttajien tavanomaiset odotukset, niitä on yksin-omaisesti tarkoitus polttaa sellaisenaan:

- a) tupakkakääröt, joissa on luonnontupakasta valmistettu peite-lehti;
- b) tupakkakääröt, joiden täyteenä on riivitty sekoitus ja joissa on sikarin tavanomaista väriä oleva peitelehti, joka on val-mistettu rekonstruoidusta tupakasta ja joka peittää koko tuotteen ja tapauksen mukaan myös suodatintimen – ei kui-tenkaan holkkia silloin kun kyseessä ovat holkkilla varustetut sikarit – jos näiden tupakkakääröjen kappalepaino ilman suodatinta tai holkkia on vähintään 2,3 grammaa ja enintään 10 grammaa ja jos ympärysmitta vähintään kolmannekselta niiden pituutta on vähintään 34 millimetriä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Saksa ja Unkari saavat jatkaa seuraavan alakohdan soveltamista 31 päivään jou-lukuuta 2014.

Sikareina tai pikkusikareina pidetään sellaisenaan poltettavia

- a) tupakkakääröjä, jotka koostuvat kokonaan luonnontupa-kasta;
- b) tupakkakääröjä, joissa on luonnontupakasta valmistettu pei-telehti;
- c) tupakkakääröjä, joiden täyteenä on riivitty sekoitus ja joissa on sikarin tavanomaista väriä oleva peitelehti, joka kattaa koko tuotteen, tapauksen mukaan suodatin (poikkeuksena sikarit, joissa on holkki) sekä käärelehti mukaan luettuina, jotka molemmat valmistetaan rekonstruoidusta tupakasta, jos näiden tupakkakääröjen kappalepaino ilman suodatinta tai holkkia on vähintään 1,2 grammaa ja jos peitelehti on kierretty vähintään 30 asteen terävään kulmaan sikarin pi-tuusakseliin nähden;
- d) tupakkakääröjä, joiden täyteenä on riivitty sekoitus ja joissa on sikarin tavanomaista väriä oleva peitelehti, joka on val-mistettu rekonstruoidusta tupakasta ja kattaa koko tuotteen, tapauksen mukaan suodatin mukaan luettuna (poikkeuksena sikarit, joissa on holkki), jos näiden tupakkakääröjen kappalepaino ilman suodatinta tai holkkia on vähintään 2,3 gram-maa ja jos ympärysmitta vähintään kolmannekselta niiden pituutta on vähintään 34 millimetriä.

3. Tuotteita, jotka koostuvat osittain muista aineksista kuin tupakasta mutta muuten täyttävät 1 kohdassa säädetty edelly-tykset, on pidettävä sikareina ja pikkusikareina.

5 artikla

1. Tässä direktiivissä piippu- ja savuketupakalla tarkoitetaan:

- a) leikattua tai muutoin paloitetua, riivittyä tai laatoiksi puristettua tupakkaa, jota voidaan polttaa ilman teollista lisävalmistusta;
- b) vähittäismyyntipakkauksiin pakattuja tupakanjätteitä, joita 3 artikla ja 4 artiklan 1 kohta eivät koske ja joita voidaan polttaa. Tässä artiklassa tupakanjätteillä tarkoitetaan tupakanlehtien jäännöksiä ja tupakan jalostuksesta tai tupakkatuotteiden valmistuksesta syntyviä sivutuotteita.

2. Savukkeiksi käärittävänä hienoksi leikattuna tupakkana on pidettävä piippu- ja savuketupakkaa, jonka leikkeistä enemmällä kuin 25 painoprosentilla on pienempi kuin 1,5 millimetrin poikkileikkaus.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat pitää savukkeiksi käärittävänä hienoksi leikattuna tupakkana piippu- ja savuketupakkaa, jonka leikkeistä enemmällä kuin 25 painoprosentilla on vähintään 1,5 millimetrin poikkileikkaus ja joka on myyty tai tarkoitettu myytäväksi savukkeiksi käärittäväksi.

6 artikla

Valmistajana on pidettävä unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa tupakkaa vähittäismyyntiä varten viimeistellyiksi valmiiksi tuotteiksi.

3 LUKU

SAVUKKEISIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

7 artikla

1. Unionissa valmistetuista savukkeista ja kolmansista maista tuoduista savukkeista kannetaan arvon perusteella valmistevero, joka lasketaan korkeimman vähittäismyyntihinnan perusteella, tullit mukaan lukien, sekä erityisvalmistevero, joka lasketaan tuoteyksikköä kohti.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jättää tullimaksut savukkeiden arvon perusteella kannettavan valmisteveron laskentaperusteen ulkopuolelle.

2. Arvon perusteella kannettavan valmisteveron verokannan ja erityisvalmisteveron määrän on oltava samansuuruiset kaikille savukkeille.

3. Rakenteiden yhdenmukaistamisen loppuvaiheessa kaikkien jäsenvaltioiden on määrättävä savukkeille sama erityisvalmisteveron sekä arvon perusteella kannettavan valmisteveron ja liikevaihtoveron summan suhde siten, että vähimmäismyyntihintojen asteikko kuvastaa oikeudenmukaisesti valmistajien luovutushintojen välistä eroa.

4. Tarvittaessa savukkeiden valmistevero voi sisältää vähimmäisveron osuuden edellyttäen, että 8 artiklassa säädettyä verotuksen ja valmisteveron erityisen osan sekarakennetta noudatetaan tarkasti.

8 artikla

1. Savukkeiden valmisteveron erityisen osan prosentiosuus kokonaisveromäärästä vahvistetaan vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon perusteella.

2. Vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo lasketaan ottamalla huomioon kaikkien kulutukseen luovutettujen savukkeiden kokonaisarvo, joka perustuu kaikki verot sisältävään vähittäismyyntihintaan, jaettuna kulutukseen luovutettujen savukkeiden kokonaismäärällä. Se on määritettävä viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 1 päivänä kaikkia tällaisia edeltävänä kalenterivuonna tehtyjä kulutukseen luovutuksia koskevien tietojen perusteella.

3. Valmisteveron erityisen osan on oltava 31 päivään joulukuuta 2013 asti vähintään 5 prosenttia ja korkeintaan 76,5 prosenttia kokonaisveromäärästä, joka syntyy yhdistämällä seuraavat:

- a) erityisvalmistevero;
- b) arvon perusteella kannettava valmistevero ja arvonlisävero, joka kannetaan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

4. Savukkeiden valmisteveron erityisen osan on oltava 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen vähintään 7,5 prosenttia ja korkeintaan 76,5 prosenttia kokonaisveromäärästä, joka syntyy yhdistämällä seuraavat:

- a) erityisvalmistevero;
- b) arvon perusteella kannettava valmistevero ja arvonlisävero, joka kannetaan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

5. Jos savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo jäsenvaltiossa muuttuu tavalla, joka vaikuttaa kokonaisveromäärän prosentiosuutena ilmaistuun valmisteveron erityiseen osaan siten, että se on alle 5 prosenttia tai 7,5 prosenttia kokonaisveromäärästä sen mukaan, kumpaa sovelletaan, tai yli 76,5 prosenttia kokonaisveromäärästä, kyseinen jäsenvaltio voi poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, olla mukauttamatta erityisvalmisteveron määrää enintään muutoksen tapahtumisvuotta seuraavan toisen vuoden 1 päivään tammikuuta saakka.

6. Jollei tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdasta sekä 7 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat kantaa savukkeista vähimmäisvalmisteveron.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava savukkeisiin vähimmäiskulutusveroja tässä luvussa säädettyjen sääntöjen mukaisesti.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa on sovellettava tämän luvun mukaisesti savukkeista kannettaviin veroihin, joita ovat:

- a) tuoteyksikkökohtainen erityisvalmistevero;
- b) korkeimman vähittäismyyntihinnan perusteella laskettava arvon perusteella kannettava valmistevero;
- c) vähittäismyyntihintaan perustuva suhteellinen arvonlisävero.

10 artikla

1. Savukkeiden yleisen valmisteveron (erityisvalmistevero sekä arvon perusteella kannettava valmistevero ilman arvonlisäveroa) osuus on vähintään 57 prosenttia kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta. Valmisteveron on oltava vähintään 64 euroa 1 000 savukkeelta riippumatta vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

Jäsenvaltioiden, jotka kantavat valmisteveroa vähintään 101 euroa 1 000 savukkeelta vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon perusteella, ei kuitenkaan tarvitse noudattaa ensimmäisessä alakohdassa säädettyä 57 prosentin vaatimusta.

2. Savukkeiden yleisen valmisteveron osuus on 1 päivästä tammikuuta 2014 vähintään 60 prosenttia kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta. Valmisteveron on oltava vähintään 90 euroa 1 000 savukkeelta riippumatta vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

Jäsenvaltioiden, jotka kantavat valmisteveroa vähintään 115 euroa 1 000 savukkeelta vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon perusteella, ei kuitenkaan tarvitse noudattaa ensimmäisessä alakohdassa säädettyä 60 prosentin vaatimusta.

Bulgarialle, Virolle, Kreikalle, Latvialle, Liettualle, Unkarille, Puolalle ja Romaniolle myönnetään siirtymäkausi 31 päivään joulukuuta 2017 ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on asteittain korotettava valmisteveroja siten, että 2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät siinä asetettuina määräaikoina.

11 artikla

1. Jos savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo muuttuu jossakin jäsenvaltiossa ja yleisen valmisteveron taso jää sen vuoksi 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ja 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjä tasoja alhaisemmaksi, kyseinen jäsenvaltio voi olla mukauttamatta veroa enintään muutoksen tapahtumisvuotta seuraavan toisen vuoden tammikuun 1 päivään saakka.

2. Jos jäsenvaltio korottaa savukkeiden arvonlisäverokantaa, se voi alentaa yleistä valmisteveroa siihen määrään asti, joka vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon prosentiosuutena ilmaistuna vastaa arvonlisäverokannan korotusta, niin ikään ilmaistuna vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon prosentiosuutena, vaikka kyseinen mukautus alentaa yleisen valmisteveron 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ja 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädettyä alhaisemmille tasoille, ilmaistuna vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon prosentiosuutena.

Jäsenvaltion on kuitenkin jälleen korotettava kyseinen vero vähintään kyseisille tasoille viimeistään alentamisvuotta seuraavan toisen vuoden 1 päivänä tammikuuta.

12 artikla

1. Portugali saa soveltaa alennettua valmisteveron määrää, joka on enintään 50 prosenttia alhaisempi kuin 10 artiklassa säädetty valmisteveron määrä, Azorien ja Madeiran kaikkein syrjäisimmillä alueilla kulutettaviin savukkeisiin, jos nämä ovat sellaisten pienten valmistajien valmistamia, joiden kunkin vuosituotanto on enintään 500 tonnia.

2. Poiketen siitä, mitä 10 artiklassa säädetään, Ranska voi jatkaa 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisen ajan alennetun valmisteverokannan soveltamista Korsikan departementteissa kulutukseen luovutettuihin savukkeisiin 1 200 tonnin vuotuisen kiintiön saakka. Alennettu verokanta on seuraava:

- a) 31 päivään joulukuuta 2012 asti vähintään 44 prosenttia kyseisissä departementteissa kysytyimmän hintaluokan savukkeiden hinnasta;
- b) 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen vähintään 50 prosenttia kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähimmäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta; valmisteveron on oltava vähintään 88 euroa 1 000 savukkeelta riippumatta vähimmäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta;
- c) 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen vähintään 57 prosenttia kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähimmäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta; valmisteveron on oltava vähintään 90 euroa 1 000 savukkeelta riippumatta vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

4 LUKU

MUUHUN VALMISTETTUUN TUPAKKAAN KUIN SAVUKKEISIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

13 artikla

Seuraavista unionissa valmistetuista tai kolmansista maista tuoduista valmistetun tupakan ryhmistä on kussakin jäsenvaltiossa kannettava 14 artiklassa vahvistettu vähimmäisvalmistevero:

- a) sikarit ja pikkusikarit;
- b) savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka;
- c) muu piippu- ja savuketupakka.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava valmisteveroa, joka voi olla:

- a) joko arvon perusteella kannettava valmistevero, joka lasketaan kunkin tuotteen sellaisten korkeimpien vähittäismyyntihintojen perusteella, jotka unioniin sijoittautuneet valmistajat ja kolmansista maista tuovat maahantuojat vahvistavat vapaasti 15 artiklan mukaisesti; tai
- b) erityisvalmistevero, joka ilmoitetaan kilogrammaa kohti kannettavana määränä tai sikareiden ja pikkusikareiden osalta vaihtoehtoisesti tiettyä kappalemäärää kohti kannettavana määränä; tai
- c) näiden yhdistelmä, johon kuuluvat arvon perusteella kannettava valmisteveron osa ja valmisteveron erityisosa.

Jos valmistevero on joko arvon perusteella kannettava tai arvon perusteella kannettavan valmisteveron ja erityisvalmisteveron yhdistelmä, jäsenvaltiot voivat säätää valmisteverolle vähimmäismäärän.

2. Prosentteina taikka määrinä kilogrammaa tai tiettyä kappalemäärää kohti ilmoitettavan kokonaisvalmisteveron (erityisvalmistevero ja/tai arvon perusteella kannettava valmistevero ilman arvonlisäveroa) on oltava vähintään yhtä suuri kuin verokannat tai vähimmäismäärät, jotka on vahvistettu seuraaville tuotteille:

- a) sikarit tai pikkusikarit: 5 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai 12 euroa 1 000 kappaletta kohti tai kilogrammalta;
- b) savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka: 40 prosenttia kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta tai 40 euroa kilogrammalta;
- c) muu piippu- ja savuketupakka: 20 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai 22 euroa kilogrammalta.

Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan yleisen valmisteveron osuus on 1 päivästä tammikuuta 2013 vähintään 43 prosenttia kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta tai sen määrä on vähintään 47 euroa kilogrammalta.

Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan yleisen valmisteveron osuus on 1 päivästä tammikuuta 2015 vähintään 46 prosenttia kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta tai sen määrä on vähintään 54 euroa kilogrammalta.

Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan yleisen valmisteveron osuus on 1 päivästä tammikuuta 2018 vähintään 48 prosenttia kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta tai sen määrä on vähintään 60 euroa kilogrammalta.

Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan yleisen valmisteveron osuus on 1 päivästä tammikuuta 2020 vähintään 50 prosenttia kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta tai sen määrä on vähintään 60 euroa kilogrammalta.

Vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo lasketaan ottamalla huomioon kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan kokonaisarvo, joka perustuu kaikki verot sisältävään vähittäismyyntihintaan, jaettuna kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan kokonaismäärällä. Se on määritettävä viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 1 päivänä kaikkia tällaisia edeltävänä kalenterivuonna tehtyjä kulutukseen luovutuksia koskevien tietojen perusteella.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja verokantoja tai veron määriä on sovellettava kaikkiin kyseiseen valmistetun tupakan ryhmään kuuluviin tuotteisiin erottelematta niitä ryhmissä toisistaan laadun, esillepanon, tuotteiden alkuperän, käytettyjen materiaalien, kyseisten yritysten ominaisuuksien tai muiden perusteiden mukaan.

4. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, Ranska voi jatkaa 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisen ajan alennetun valmisteverokannan soveltamista Korsikan departementteissa kulutukseen luovutettuun muuhun valmistettuun tupakkaan kuin savukkeisiin. Alennettu verokanta on seuraava:

- a) sikarit ja pikkusikarit:

vähintään 10 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina;

- b) savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu piippu- ja savuketupakka:

- i) 31 päivään joulukuuta 2012 asti vähintään 27 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina;

ii) 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen vähintään 30 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina;

iii) 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen vähintään 35 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina;

c) muu piippu- ja savuketupakka:

vähintään 22 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina.

5 LUKU

VALMISTETUN TUPAKAN KORKEIMMAN VÄHITTÄISMYYNTIHINNAN VAHVISTAMINEN, VALMISTEVERON KANTAMINEN, VAPAUTUKSET JA PALAUTUKSET

15 artikla

1. Valmistajat tai tarvittaessa niiden edustajat tai asiamiehet unionissa sekä kolmansista maista tuovat maahantuojat saavat vapaasti vahvistaa kullekin tuotteelleen korkeimman vähittäismyyntihinnan kussakin jäsenvaltiossa, jossa nämä tuotteet on tarkoitettu luovutettaviksi kulutukseen.

Se, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ei kuitenkaan estä hintatason valvontaa tai vahvistettujen hintojen noudattamista koskevan kansallisen lainsäädännön täytäntöönpanoa, jos se on unionin säännösten mukaista.

2. Valmisteveron kantamisen helpottamiseksi jäsenvaltiot voivat vahvistaa kullekin valmistetun tupakan ryhmälle vähittäismyyntihintojen asteikon, jos kukin asteikko on riittävän laaja ja vaihteleva vastatakseen tosiasiallisesti unionista peräisin olevien tuotteiden erilaisuutta.

Kutakin asteikkoa on noudatettava kaikkien kyseisen valmistetun tupakan ryhmän tuotteiden osalta erottelematta niitä toisistaan laadun, esillepanon, tuotteiden alkuperän tai käytettyjen materiaalien, kyseisten yritysten ominaisuuksien tai muiden perusteiden mukaan.

16 artikla

1. Valmisteveron kantamista koskevat säännöt on yhdenmukaistettava viimeistään valmisteveron yhdenmukaistamisen loppuvaiheessa. Sitä edeltävän vaiheen aikana valmistevero on kannettava periaatteessa veromerkkien avulla. Jos jäsenvaltiot kantavat valmisteveron veromerkkien avulla, niiden on saatettava nämä merkit muiden jäsenvaltioiden valmistajien ja myyjien käyttöön. Jos jäsenvaltiot kantavat valmisteveron muilla keinoin, niiden on huolehdittava siitä, ettei tämän vuoksi mikään hallinnollinen eikä tekninen este vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

2. Valmistetun tupakan maahantuojiin ja unionin valmistajiin on sovellettava 1 kohdassa vahvistettua valmisteveron kantamisesta ja maksamisesta noudatettavien yksityiskohtaisten sääntöjen järjestelmää.

17 artikla

Valmistettu tupakka voidaan vapauttaa valmisteverosta tai siitä maksettu valmistevero voidaan palauttaa, jos

- a) valmistettu tupakka on denaturoitua ja teollisuus- tai puutarhatalouskäyttöön tarkoitettua;
- b) se hävitetään viranomaisten valvonnassa;
- c) se on tarkoitettu yksinomaan tieteellisiin kokeisiin sekä tuotteiden laatuun liittyviin kokeisiin; ja
- d) tuottaja käyttää sen uudestaan.

Jäsenvaltioiden on määritettävä, millä edellytyksillä ja miten nämä vapautukset tai palautukset myönnetään.

6 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

18 artikla

1. Komissio julkaisee kerran vuodessa sen euron arvon kansallisina valuuttoina, jota sovelletaan yleiseen valmisteveroon.

Sovellettavina vaihtokursseina on käytettävä lokakuun ensimmäisen arkipäivän vaihtokursseja, jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja joita sovelletaan seuraavan kalenterivuoden tammikuun ensimmäisestä päivästä.

2. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa 1 kohdassa edellytetyn vuosittaisen tarkistuksen ajankohtana voimassa olevat valmisteverojen määrät, jos euroina ilmaistuja valmisteverojen määriä muunnettaessa kansallisena valuuttana ilmaistu valmistevero nousisi vähemmän kuin 5 prosenttia tai vähemmän kuin 5 euroa, joista kahdesta arvosta alhaisempi on otettava huomioon.

19 artikla

1. Komissio toimittaa neuvostolle joka neljäs vuosi kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksen tässä direktiivissä säädettyistä valmisteverojen verokannoista ja rakenteesta.

Komission kertomuksessa otetaan huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, valmisteverokantojen todellinen arvo ja perussopimuksen yleiset tavoitteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kertomuksen on perustuttava erityisesti jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin.

3. Komissio laatii neuvoston direktiivin 2008/118/EY⁽¹⁾ 43 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen luettelon kerromusta varten tarvittavista tilastotiedoista, lukuun ottamatta yksittäisiin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin liittyviä tietoja. Helposti jäsenvaltioiden saatavilla olevia tietoja lukuun ottamatta luettelossa on oltava ainoastaan tietoja, joiden kerääminen ja kokoaminen eivät aiheuta jäsenvaltioille kohtuuttomia hallinnollisia rasitteita.

4. Komissio ei saa julkaista eikä muulla tavoin paljastaa tietoja, jos se johtaisi liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden ilmaisemiseen.

20 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

21 artikla

Kumotaan direktiivit 92/79/ETY, 92/80/ETY ja 95/59/EY, sellaisina kuin ne ovat muutettuina liitteessä I olevassa A osassa tarkoitetuilla direktiiveillä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B

osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

22 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

23 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 21 päivänä kesäkuuta 2011.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

FAZEKAS S.

⁽¹⁾ EUVL L 9, 14.1.2009, s. 12.

LIITE I

A OSA

Kumotut direktiivit ja luettelo niiden muutoksista

(21 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 92/79/ETY
(EYVL L 316, 31.10.1992, s. 8).

Neuvoston direktiivi 1999/81/EY
(EYVL L 211, 11.8.1999, s. 47).

ainoastaan 1 artikla

Neuvoston direktiivi 2002/10/EY
(EYVL L 46, 16.2.2002, s. 26).

ainoastaan 1 artikla

Neuvoston direktiivi 2003/117/EY
(EUVL L 333, 20.12.2003, s. 49).

ainoastaan 1 artikla

Neuvoston direktiivi 2010/12/EU
(EUVL L 50, 27.2.2010, s. 1).

ainoastaan 1 artikla

Neuvoston direktiivi 92/80/ETY
(EYVL L 316, 31.10.1992, s. 10).

Neuvoston direktiivi 1999/81/EY
(EYVL L 211, 11.8.1999, s. 47).

ainoastaan 2 artikla

Neuvoston direktiivi 2002/10/EY
(EYVL L 46, 16.2.2002, s. 26).

ainoastaan 2 artikla

Neuvoston direktiivi 2003/117/EY
(EUVL L 333, 20.12.2003, s. 49).

ainoastaan 2 artikla

Neuvoston direktiivi 2010/12/EU
(EUVL L 50, 27.2.2010, s. 1).

ainoastaan 2 artikla

Neuvoston direktiivi 95/59/EY
(EYVL L 291, 6.12.1995, s. 40).

Neuvoston direktiivi 1999/81/EY
(EYVL L 211, 11.8.1999, s. 47).

ainoastaan 3 artikla

Neuvoston direktiivi 2002/10/EY
(EYVL L 46, 16.2.2002, s. 26).

ainoastaan 3 artikla

Neuvoston direktiivi 2010/12/EU
(EUVL L 50, 27.2.2010, s. 1).

ainoastaan 3 artikla

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiselle

(21 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamispäivä
92/79/ETY	31 päivä joulukuuta 1992	—
92/80/ETY	31 päivä joulukuuta 1992	—
95/59/EY	—	—
1999/81/EY	1 päivä tammikuuta 1999	1 päivä tammikuuta 1999
2002/10/EY	1 päivä heinäkuuta 2002 ⁽¹⁾	—
2003/117/EY	1 päivä tammikuuta 2004	—
2010/12/EU	1 päivä joulukuuta 2010	1 päivä tammikuuta 2011

⁽¹⁾ Poiketen siitä, mitä direktiivin 2002/10/EY 4 artiklan 1 kohdassa säädetään:

- a) Saksan liittotasavallalle annetaan lupa saattaa voimaan direktiivin 2002/10/EY 3 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2008;
- b) Espanjan kuningaskunnalle ja Helleenien tasavallalle annetaan lupa saattaa voimaan (direktiivin 92/79/ETY 2 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen osalta) direktiivin 2002/10/EY 1 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2008.

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 92/79/ETY	Direktiivi 92/80/ETY	Direktiivi 95/59/EY	Tämä direktiivi
—	—	1 artiklan 1 ja 2 kohta	1 artikla
—	—	1 artiklan 3 kohta	—
—	—	2 artiklan 1 kohdan johdantolause	2 artiklan 1 kohdan johdantolause
—	—	2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
—	—	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohta
—	—	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan toinen luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohta
—	—	2 artiklan 1 kohdan loppulause	—
—	—	2 artiklan 2 kohta	—
—	—	7 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
—	—	2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 3 kohta
—	—	4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	3 artiklan 1 kohta
—	—	4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
—	—	4 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohta
—	—	3 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
—	—	3 artiklan 2 kohta	4 artiklan 2 kohta
—	—	7 artiklan 1 kohta	4 artiklan 3 kohta
—	—	5 artiklan johdantolause	5 artiklan 1 kohdan johdantolause
—	—	5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	—	5 artiklan 2 kohta	5 artiklan 1 kohdan b alakohta
—	—	6 artiklan ensimmäinen kohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	6 artiklan toinen kohta	5 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
—	—	9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artikla
—	—	8 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	16 artiklan 6 kohta	7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
—	—	8 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	7 artiklan 2, 3 ja 4 kohta

Direktiivi 92/79/ETY	Direktiivi 92/80/ETY	Direktiivi 95/59/EY	Tämä direktiivi
—	—	16 artiklan 1–5 kohta	8 artiklan 1–5 kohta
—	—	16 artiklan 7 kohta	8 artiklan 6 kohta
1 artikla	—	—	9 artikla
2 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—	10 artiklan 1 ja 2 kohta
2 artiklan 3 kohta	—	—	—
2 artiklan 4 kohta	—	—	10 artiklan 3 kohta
2 a artikla	—	—	11 artikla
3 artiklan 1 kohta	—	—	—
3 artiklan 2 kohta	—	—	12 artiklan 1 kohta
3 artiklan 3 kohta	—	—	—
3 artiklan 4 kohta	—	—	12 artiklan 2 kohta
—	1 artikla	—	13 artikla
—	2 artikla	—	—
—	3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	—	14 artiklan 1 kohta
—	3 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan johdantolause	—	14 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
—	3 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	—	—
—	3 artiklan 1 kohdan neljäs ja viides alakohta	—	—
—	3 artiklan 1 kohdan kuudennen alakohdan johdantolause	—	—
—	3 artiklan 1 kohdan kuudennen alakohdan a, b ja c alakohta	—	14 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohta
—	3 artiklan 1 kohdan seitsemäs alakohta	—	—
—	3 artiklan 1 kohdan kahdeksäs alakohta	—	—
—	3 artiklan 1 kohdan yhdeksäs alakohta	—	14 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
—	3 artiklan 1 kohdan kymmenes alakohta	—	14 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
—	3 artiklan 1 kohdan yhdestoista alakohta	—	14 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta
—	3 artiklan 1 kohdan kahdestoista alakohta	—	14 artiklan 2 kohdan viides alakohta

Direktiivi 92/79/ETY	Direktiivi 92/80/ETY	Direktiivi 95/59/EY	Tämä direktiivi
—	3 artiklan 1 kohdan kolmastoista alakohta	—	14 artiklan 2 kohdan kuudes alakohta
—	3 artiklan 1 kohdan neljästoista alakohta	—	—
—	3 artiklan 2 kohta	—	14 artiklan 3 kohta
—	3 artiklan 3 kohta	—	—
—	3 artiklan 4 kohta	—	14 artiklan 4 kohta
—	—	9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	15 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	9 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	15 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
—	—	9 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	9 artiklan 2 kohdan toinen virke	15 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
—	—	10 artikla	16 artikla
—	—	11 artikla	17 artikla
—	—	12 artikla	—
—	—	13 artikla	—
—	—	14 artikla	—
—	—	15 artikla	—
2 artiklan 5 kohta	5 artiklan 1 kohta	—	18 artiklan 1 kohta
2 artiklan 6 kohta	5 artiklan 2 kohta	—	18 artiklan 2 kohta
4 artikla	4 artikla	—	19 artikla
5 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta	—	—
5 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 kohta	18 artikla	20 artikla
—	—	19 artiklan 1 kohta	21 artiklan ensimmäinen kohta
—	—	19 artiklan 2 kohta	21 artiklan toinen kohta
—	—	20 artikla	22 artikla
6 artikla	7 artikla	21 artikla	23 artikla
—	—	Liite I	—
—	—	Liite II	—
—	—	—	Liite I
—	—	—	Liite II

PÄÄTÖKSET

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 8 päivänä maaliskuuta 2011,

toimenpiteestä K 18/10 (ex NN 20/10), jonka Ranskan tasavalta on toteuttanut ilmailuteollisuuden alihankkijoiden hyväksi (Aero 2008 -takaus)

(tiedoksiannettu numerolla K(2011) 1378)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2011/393/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

- (1) Komissio aloitti 17 päivänä lokakuuta 2008 omasta aloitteestaan menettelyn, joka koskee COFACEn ilmailuteollisuuden alihankkijoille myöntämää valuuttakurssiriskitakausta, jäljempänä 'toimenpide' tai 'Aero 2008 -takaus', (CP 294/08).
- (2) Ranskan tasavallalta pyydettiin tietoja asiasta 4 päivänä marraskuuta 2008, 15 päivänä toukokuuta 2009 ja 30 päivänä syyskuuta 2009. Ranskan tasavalta vastasi tiedusteluihin 8 päivänä joulukuuta 2008, 18 päivänä kesäkuuta 2009 ja 30 päivänä lokakuuta 2009. Kaikki vastaukset kirjattiin saapuneiksi samana päivänä.
- (3) Komission yksiköiden ja Ranskan tasavallan viranomaisten välillä pidettiin kokous 17 päivänä joulukuuta 2009. Kokouksen jälkeen Ranskan tasavalta toimitti lisätietoja 22 päivänä helmikuuta 2010.
- (4) Komissio ilmoitti Ranskan tasavallalle 20 päivänä heinäkuuta 2010 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee tätä toimenpidettä.

(5) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään kyseisestä toimenpiteestä huomautuksensa.

(6) Komissio ei ole saanut huomautuksia asianomaisilta.

(7) Ranskan tasavalta toimitti huomautuksensa komissiolle 20 päivänä syyskuuta 2010.

(8) Komissio pyysi Ranskan tasavallalta lisätietoja 15 päivänä marraskuuta 2010 päivätyllä kirjeellä. Ranskan tasavalta vastasi 15 päivänä joulukuuta 2010 saapuneella kirjeellä, jonka komission yksiköt kirjasivat saapuneeksi samana päivänä.

(9) Ranskan tasavalta toimitti lisätiedot 31 päivänä tammikuuta 2011 saapuneella kirjeellä, jonka komission yksiköt kirjasivat saapuneeksi samana päivänä.

II KUVAUS TOIMENPITEESTÄ

II.1 Oikeusperusta

(10) Ranskan tasavallan viranomaisten mukaan toimenpiteen oikeusperustan muodostavat vakuutuslain (code des assurances) L 432-1, L 432-2, R 442-1 ja R442-8-4 §.

II.2 Tuensajat

(11) Toimenpiteen mahdollisia tuensajia ovat ilmailuteollisuuden alihankkijat, jotka ovat alihankintaketjussa toisella tai sitä alemmalla portaalla ⁽³⁾.

⁽²⁾ Katso alaviite 1.

⁽³⁾ Toimenpide ei siis koske ensimmäisen portaan tai ns. superportaan alihankkijoita, jotka ovat lentokonevalmistajien kumppaneita ja jakavat riskit niiden kanssa.

⁽¹⁾ EUVL C 268, 2.10.2010, s. 4.

- (12) Tuensaajien kokoa ei ole rajoitettu. Alihankkijat, joissa lentokonevalmistajalla on yli 25 prosentin omistusosuus, eivät ole tukikelpoisia.
- (13) Vaikeuksissa olevat yritykset eivät kuulu kyseisen toimenpiteen piiriin.
- (14) Toimenpidettä voivat hyödyntää Ranskan ulkopuolelle sijoittautuneiden lentokonevalmistajien alihankkijat, jotka toimivat Ranskassa tai joilla on Ranskassa toimipiste tai toimipaikka. Sen sijaan alihankkijat, jotka toimivat muualla kuin Ranskaan sijoittautuneiden lentokonevalmistajien alihankkijoina mutta joilla ei ole Ranskassa toimipistettä, eivät kuulu toimenpiteen piiriin.
- (15) Ranskan toimittamien tietojen mukaan tähän mennessä toimenpiteestä hyötynneet yritykset ovat AD Industrie, Aérofonctions, Axon Cable ja Exameca. Ne ovat Ranskaan sijoittautuneita ilmailuteollisuuden alihankkijoita, joille COFACE on myöntänyt vuoden 2008 lopulla valuuttakurssiriskitakauksen.

II.3 Taloudellinen tausta

- (16) Ranskan mukaan lentokoneiden valmistajat vaativat yhä useammin alihankkijoita esittämään tarjouksensa Yhdysvaltain dollareina. Kun dollarin arvo on heikko, tällaiset dollarimääräiset pitkän ja keskipitkän aikavälin toimitussopimukset aiheuttavat ongelmia ranskalaisille ja muille alihankkijoille, joiden kustannukset syntyvät pääosin euroalueella.
- (17) Ranskan mukaan eräillä ilmailuteollisuuden yrityksillä on ongelmia saada tarpeitaan vastaavaa takausta euron ja dollarin vaihtokurssiin liittyvien riskien varalta. Rahoitusmarkkinoilla on kyllä valuuttakurssiriskeiltä suojaavia tuotteita, mutta tarjottujen takausten erityisominaisuudet eivät aina ole yritysten erityistarpeisiin sopivia. Ranskan viranomaisten mukaan pankit tarjoavat suoja euron ja dollarin kurssivaihteluilta useimmiten enintään kahdeksi vuodeksi.

II.4 Kuvaus toimenpiteestä

- (18) Aero 2008 -takausta koostuu mekanismista, joka suojaaa dollarin ja euron kurssivaihtelujen riskiltä. Ilmailuteollisuuden alihankkijat, jotka ovat tehneet dollarimääräisiä toimitussopimuksia, voittavat dollarin ollessa vahva mutta kärsivät tappioita dollarin ollessa heikko. Takausta antaa niille mahdollisuuden suojautua heikosta dollarista aiheutuvalta tappiolta ja samalla saada jossain määrin voittoa, kun dollari on vahva.
- (19) Toimenpidettä hallinnoi COFACE. COFACE on yksi Ranskan tärkeimmistä vientiluottovakuutusyrityksistä. Se on kuulunut vuodesta 2002 Natixis-konserniin. Natixis

on BPCE-konsernin tytäryhtiö. Emoyhtiö BPCE syntyi vuonna 2009 Banque Populaire ja Caisse d'Épargne fuusiossa.

- (20) Kokonaisrahoitusvolyymi on rajattu kurssiriskeihin, jotka koskevat enintään 500 miljoonan euron toimituksia. Tähän mennessä on katettu määriä, jotka ovat vain pieni osa (noin 10 miljoonaa euroa) enimmäismäärästä. Yritykset voivat hakea takausta 15 päivään joulukuuta 2012 asti.
- (21) Aero 2008 -takauksesta kiinnostuneen ilmailuteollisuuden alihankkijan on haettava valuuttakurssiriskin kattavaa takausta ja osoitettava, että takaus koskee dollareina laskutettavia toimituksia. Alihankkija saa COFACElta tarjouksen, joka sisältää dollarimääräisen liikevaihdon ja valuuttakurssin, joka on "taattu" suhteessa dollariin. Nämä parametrit määrittää takauskomitea (Commission des garanties) alihankkijan jättämän hakemuksen perusteella. Katetut määrät on rajattu pieneen osaan alihankkijan tekemistä dollarimääräisistä sopimuksista. Tarjous koskee enintään viiden vuoden jaksoa. Alihankkija voi hyväksyä tai hylätä COFACE:n tarjouksen. Taattua liikevaihdon määrää ei voi muuttaa sen jälkeen, kun COFACE on suostunut antamaan takauksen.
- (22) Jos dollari on taattua kurssia heikompi, takauksen ottaneet yritykset saavat COFACElta korvauksen, jonka suuruus on 100 prosenttia kärsitystä kurssitappiosta. Jos dollari on vahva, yritysten on maksettava COFACElle osuus kurssivoitosta. Takauksen ottaja voi valita, saako se itselleen 25 prosenttia vai 50 prosenttia valuuttakurssin tarkistuksen yhteydessä havaitusta dollarin kurssin noususta. Korvaus, jonka yritys maksaa COFACElle laskettaen tarkistettua kurssia käyttäen. Voitto-osuuden laskemiseen on kaksi vaihtoehtoa:
- Vaihtoehto 1: tarkistettu kurssi on yhtä suuri kuin alun perin taattu kurssi vähennettynä alun perin taatun kurssin ja tarkastelupäivän kurssin (EKP:n päivittäinen viitekurssi) erotuksella, taatun voitto-osuusprosentin suuruisena.
 - Vaihtoehto 2: muuten kuin vaihtoehto 1, mutta voitto-osuuden (eli alun perin taatun kurssin ja tarkastelupäivän kurssin erotuksen) yläraja on 15 senttiä.
- (23) Määrä, jonka kurssitakauksen ottaneet alihankkijat maksavat on dollarin vahvistuessa pienempi kuin summa, jonka ne saavat dollarin heikentyessä vastaavasti. Voitto-osuuden maksaminen antaa alihankkijoille mahdollisuuden jossain määrin hyötyä vahvasta dollarista. Luopumalla osasta vahvan dollarin tuottamaa hyötyä ne saavat vastineeksi alennuksen takauspalkkiosta dollarin heiketessä.

- (24) Takauspalkkiot, jotka alihankkijoiden on maksettava saadakseen Aero 2008 -takauksen, määritetään takauksenottohetkellä ja niitä on maksettava siitä lähtien. Takauksen ottajat voivat valita, suorittavatko ne maksun välittömästi vai erissä. Alihankkijoiden, jotka valitsevat jälkimmäisen vaihtoehdon, on maksettava 25 prosenttia takauspalkkiosta, kun sopimus tehdään, ja loput kunkin takausvuoden tammikuun 31 päivänä. Tässä tapauksessa veloitetaan takauspalkkion maksamiseen liittyvän luottoriskin kattamiseksi korko, joka vastaa 12 kuukauden Euriboria korotettuna 60 peruspisteellä⁽⁴⁾. Kaksi niistä neljästä yrityksestä, jotka ovat ottaneet takauksen, ovat valinneet erissä maksamisen: AD Industrie ja Exameca.
- (25) Alihankkijoiden on toimitettava tositteiksi laskut, joista käy ilmi Yhdysvaltain dollareina maksetut summat.
- (26) Ranskan viranomaisten mukaan kaikki rahoitustoimet, joita COFACE on Aero 2008:n puitteissa toteuttanut, on toteutettu Ranskan valtion lukuun. COFACE käyttää näihin rahoitustoimiin Ranskan valtion erityispankkitiliä. Vaikka Ranskan valtio on tilin haltija, COFACElla on oikeus toteuttaa rahoitustoimia, kuten ostaa optioita. Tuensaajien maksamat takauspalkkiot siirretään suoraan tälle tilille. Tämä merkitsee, että COFACElle itselleen ei aiheudu mitään riskiä, sillä se hallinnoi toimenpidettä valtion lukuun. Toimenpiteen rahoitusriskin kantaa Ranskan valtio.
- (27) COFACEn perimät takauspalkkiot lasketaan tapauskohtaisesti. Ranskan mukaan ne vastaavat markkinahintoja, jotka COFACE itse maksaa valuuttakurssien vaihtelulta suojaavista instrumenteista. Ajankohtana, jona takausta tarjotaan alihankkijalle, COFACE ostaa rahoitusinstrumentit valtion puolesta ja valtion lukuun. Ne kattavat sen oman valuuttakurssiriskin koko takausajalta.
- (28) Jos dollari on vahva, alihankkijan on maksettava COFACElle taatun kurssin ja eräpäivän viitekurssin erotus. Jos takauksen saaja ajautuu maksuvaikeuksiin, COFACE noudattaa valtion lukuun sopimusvelvoitettaan ja suojaaa takauksen. Kolmannelle, joka on ostanut maksulupauksen dollarin ollessa vahva, maksetaan summa Ranskan valtion pankkitililtä. Valtio kantaa riskin, että se ei saa summaa maksuvaikeuksiin ajautuneelta alihankkijalta ainakaan kokonaan.
- (29) Myös siinä tapauksessa, että alihankkijat maksavat takauspalkkion erissä, Ranskan valtiolle voi aiheutua tappio, jos takauspalkkioista maksamatta olevaa summaa ei suoriteta takauksen kattaman vuoden aikana.
- (30) Toimenpide aloitettiin syksyllä 2008. Yksitoista yritystä on pyytänyt COFACEta virallista tarjousta. Niistä neljä on hyväksynyt tarjouksen. Kaksi on sittemmin alentanut alun perin pyytämäänsä summaa. Tarjoukset hyväksyttiin marraskuussa ja joulukuussa 2008. Ranskan viranomaisten toimittamien tietojen mukaan vuosina 2009 ja 2010 ei ole hyväksytty yhtään tarjousta.
- (31) Neljästä takauksesta kaksi kestää vuoden 2013 loppuun (eli 5 vuotta), yksi on päättynyt vuonna 2010 (eli se kesti 2 vuotta) ja yksi päättyi vuonna 2009 (yhden vuoden jälkeen). Vuoteen 2013 kestävät takaukset koskevat vuosittaisia toimituseriä. Niiden toimitusten arvo, joita takaukset mahdollisesti koskevat, on lähes 19 miljoonaa dollaria. Koska jotkut alihankkijat ovat halunneet kattaa vain osan toimituksistaan, takaukset koskevat noin 12:ta miljoonaa dollaria. Neljästä alihankkijasta kolme on katannut toimituksia, joista kunkin arvo on alle 2,8 miljoonaa dollaria. Axon Cable säilyttää itsellään 25 prosenttia ”tuotosta” dollarin ollessa vahva ja muut alihankkijat 50 prosenttia.
- (32) Seuraava taulukko on saatu Ranskalta joulukuussa 2009 pidetyssä kokouksessa. Siinä luetellaan kyseiset alihankkijat ja kunakin vuonna myönnetty takaukset sekä taattu vuotuinen valuuttakurssi. AD Industrie ja Axon Cable eivät ole hyväksyneet COFACEn tarjoamaa kokonaissummaa.

	AD Industrie	Aerofonctions	Axon Cable	Exameca
2009	—	0,264 miljoonaa dollaria / [...] (*)	0,256 miljoonaa dollaria / [...]	—
2010	2 miljoonaa dollaria / [...]	—	0,384 miljoonaa dollaria / [...]	2,712 miljoonaa dollaria / [...]
2011	2 miljoonaa dollaria / [...]	—	0,205 miljoonaa dollaria / [...]	—
2012	2 miljoonaa dollaria / [...]	—	0,511 miljoonaa dollaria / [...]	—
2013	2 miljoonaa dollaria / [...]	—	0,511 miljoonaa dollaria / [...]	—
YHTEENSÄ	8 miljoonaa dollaria	0,264 miljoonaa dollaria	1,866 miljoonaa dollaria	2,712 miljoonaa dollaria

(4) Ranska on toimittanut tämän tiedon huomautuksissaan 20 päivänä syyskuuta 2010.

	AD Industrie	Aerofonctions	Axon Cable	Exameca
COFACEn tarjoama enimmäismäärä	12,7 miljoonaa dollaria	0,264 miljoonaa dollaria	3,74 miljoonaa dollaria	2,712 miljoonaa dollaria
Takauspalkkiot	2,54 %	2,48 %	1,35 %	2,55 %
Voitto-osuus	50 %	50 %	25 %	50 %

(*) Liikesalaisuus

II.5 Tiivistelmä epäilyistä, jotka johtivat muodollisen tutkintamenettelyn aloittamiseen

- (33) Syynä päätökseen aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely olivat tietyt epäilyt valtiontuen olemassaolosta ja siitä, että tuki on mahdollisesti ristiriidassa valtiontukisääntöjen kanssa.
- (34) Ensinnäkin komissio epäili, vastasivatko tuensaajayritysten maksamat takauspalkkiot markkinahintoja. Komissio arvioi, että Ranskan viranomaiset eivät olleet osoittaneet, että suoritettavat takauspalkkiot kattaisivat seuraavat seikat: COFACelle takauksen hallinnoinnista aiheutuvat kulut, alihankkijan maksukyvyttömyysriski, takauspalkkioiden erissä maksamiseen liittyvä luottoriski ja takauksen antajan voittomarginaali. Näin ollen ei ollut mahdollista sulkea pois sitä mahdollisuutta, että takauksen ottaneet alihankkijat olisivat saaneet valikoivaa taloudellista etua. Koska Aero 2008 -toimenpidettä voitiin pitää Ranskan valtion varoista toteutettuna, ei ollut mahdollista sulkea pois sitä mahdollisuutta, että siinä olisi kyse SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valtiontuesta.
- (35) Toiseksi komissio epäili, oliko euron ja dollarin välisten lyhyen ja pidemmän aikavälin kurssiheilahtelujen varalta suojaavien instrumenttien markkinoilla pk-yrityksiä ja suuryrityksiä koskeva häiriö.
- (36) Kolmanneksi komissio epäili toimenpiteen kannustavaa vaikutusta, sillä alihankkijat saattoivat saada kurssiriskitakuun, vaikka olisivat tehneet takaushakemuksen vasta alihankintasopimuksen allekirjoittamisen jälkeen.
- (37) Neljänneksi komissio epäili toimenpiteen oikeasuhteisuutta. Toimenpidettä ei ole rajattu yrityksiin, joilla on todistettavasti ollut ongelmia saada pankilta valuuttakurssitakaus.
- (38) Viidenneksi komissiolla oli epäilyjä siitä, voiko tuen mahdollinen myönteinen vaikutus olla suurempi kuin sen kielteinen vaikutus niin, etteivät kaupankäynnin edellytykset muutu yleisen edun vastaisella tavalla.

III ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

- (39) Komissio ei ole saanut huomautuksia asianomaisilta.

IV RANSKAN TASAVALLAN HUOMAUTUKSET

- (40) Ranska katsoo, että Aero 2008 -ohjelman puitteissa veloitettavat takauspalkkiot vastaavat valuuttakurssiriskin varalta myönnettävän vakuutuksen markkinahintaa ja että sen vuoksi toimenpiteessä ei ole kyse SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuesta.
- (41) Ranskan viranomaiset toimittivat komissiolle yksityiskohdallisen kuvauksen menetelmästä, jolla Aero 2008:n puitteissa veloitettujen takauspalkkioiden suuruus on määritetty.
- (42) Ranska on toimittanut tietoja, joiden avulla on voitu selvittää takauksen antamiseen tarvittavien rahoitustuotteiden täsmällinen markkinahinta. Takaus muodostuu seuraavista rahoitusinstrumenteista, jotka yhdistettyinä vastaavat takauksen maksuprofiilia: eurojen/dollarien termiiniostot, euro/dollarioptioiden osto ja myynti.
- (43) Näiden rahoitusinstrumenttien markkinahinta on laskettu Bloomberg-tietokannan (yksi maailman johtavista rahoitustietojen tarjoajista) tietojen perusteella. Ranska on toimittanut teitte Bloombergin tiedoista kaikkien niiden rahoitusinstrumenttien osalta, joista neljälle Aero 2008 -takauksen ottaneelle alihankkijalle myönnettyt takaukset muodostuvat.
- (44) Näin määriteltyihin markkinahintoihin sisältyy voittomarginaali rahoituslaitoksille, joilta COFACE on ostanut instrumentit. Ranskan toimittamien tietojen mukaan pankkien kurssiriskien varalta tarjoamiin tuotteisiin ei yleensä sisälly palkkiota, vaan pankkisektori saa tulonsa taatuista kurseista ja optioiden hinnoittelusta. Kyseiset marginaalit sisältyvät siis niiden rahoitustuotteiden hintoihin, joista alihankkijoille tarjottu takaus muodostuu, ja näin ollen COFACEn veloittamat takauspalkkiot kattavat ne. Lisäksi taattu termiinikurssi on aina varmasti korkeampi kuin korkein markkinoiden termiinikurssi sinä vuonna, jolloin COFACE määrittää kurssin.

- (45) Jotta COFACElle toimenpiteen hallinnoinnista aiheutuvat lisäkustannukset voidaan kattaa, takauspalkkioon sisältyy 40 peruspisteen marginaali. Tämän marginaalin osuus on 17–32 prosenttia ⁽⁵⁾ Aero 2008 -takauksen ottaneelta neljältä yritykseltä veloitetujen takauspalkkioiden kokonaismäärästä.
- (46) Ranskan viranomaiset ovat myös toimittaneet yksityiskohtaisen selvityksen siitä, miten alihankkijan maksukyvyttömyysriski on otettu huomioon takauspalkkioita laskettaessa. Kuten 28 kappaleessa on todettu, dollarin ollessa vahva alihankkijan maksukyvyttömyys voi aiheuttaa Ranskan valtiolle taloudellisen tappion.
- (47) COFACE määrittää alihankkijan maksukyvyttömyysriskin ranskalaisyriyten luottoluokitusjärjestelmän perusteella. COFACE otti vuonna 2002 käyttöön tämän Score @rating -järjestelmän, joka perustuu sen 20-vuotiseen kokemukseen yritysten luokittelijana. Pankkikomitea (Commission bancaire) on antanut COFACElle ja sen Score @rating -järjestelmälle ulkoisen luottoluokituslaitoksen (ECAI) aseman yritysten luokittelijana Ranskassa. Tämä hyväksyntä on annettu Basel II -sääntelyn mukaisesti. Seuraavassa taulukossa verrataan toisiinsa tunnustettuja luottoluokitusjärjestelmiä ⁽⁶⁾:

ECAI		COFACE	Banque de France	Fitch	Moody's	S & P	Riskipainotus
Baselin luokitus	1	10–9	3++ – 3+	AAA – AA-	Aaa – Aa3	AAA – AA-	20 %
	2	8	3	A+ – A-	A1 – A3	A+ – A-	50 %
—	3	7–6	4+	BBB+ – BBB-	Baa1 – Baa3	BBB+ – BBB-	100 %
Arvio Pitkän aikavälin riskistä	4	5–4	4–5+	BB+ – BB-	Ba1 – Ba3	BB+ – BB-	100 %
	5	3	5–6	B+ – B-	B1 – B3	B+ – B-	150 %
	6	2–1	8–9	CCC+ tai heikompi	Caa1 tai heikompi	CCC+ tai heikompi	150 %

- (48) Score @rating on riskiluokitus, jossa yritykset jaetaan luokkiin maksukyvyttömyyden todennäköisyyden perusteella. Riski, jota arvioidaan, on yrityksen lakisääteinen konkurssi tai yhtä vakava maksukyvyttömyys. Kukin arvotusaste, joita annetaan asteikolla 1–10, vastaa keskimääräistä maksukyvyttömyysastetta vuoden aikana. Seuraavassa taulukossa esitetään konkurssien määrä vuoden aikana kussakin Score @rating -luokassa ⁽⁷⁾.

Score @rating	Hyvin korkea riski			Keskitason riski		Alhainen riski				
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Konkurssimäärä vuoden aikana	25 %	10 %	4 %	2 %	1,3 %	0,7 %	0,4 %	0,15 %	0,05 %	0 %

- (49) Varautukseen takauksen ottajan maksukyvyttömyysriskiin dollarin ollessa vahva, COFACEn on suojaututtava rahoitusinstrumentein, jotka mitoitetaan riskin todennäköisyyden mukaan ⁽⁸⁾. Bloombergin tiedoilla on mahdollista laskea hinta instrumenteille, joita luottoriskin kattaminen edellyttää takauksen noteerauspäivänä. Takauspalkkio siis vaihtelee Score @rating -järjestelmän perusteella määritetyn maksukyvyttömyysriskin ja tämän riskin kattamiseen tarvittavien instrumenttien hinnan mukaan.

⁽⁵⁾ Vaihtelu johtuu siitä, että hallintokulujen marginaali on pysyvä, kun taas takauspalkkion muodostavat muut tekijät vaihtelevat yritykselle aiheutuvan riskin ja valuuttakurssiriskin kattamiseen tarvittavien instrumenttien hinnan mukaan.

⁽⁶⁾ Lähde: COFACEn verkkosivut: http://www.coface.fr/CofacePortal/ShowBinary/BEA%20Repository/FR_fr_FR/pages/home/www/i/_docs/Score@rating.pdf.

⁽⁷⁾ Ks. edellinen alaviite.

⁽⁸⁾ EUR-/USD-myyntioptioiden ostaminen hintaan, joka on yhtä suuri kuin \times dollarin taattu termiinkurssi (1 prosentin voitto-osuus), ja EUR-/USD-myyntioptioiden ostaminen hintaan, joka on yhtä suuri kuin \times dollarin taattu termiinkurssi vähennettynä voitto-osuuteen varatuilla 15 sentillä, jos voitto-osuudella on yläraja.

- (50) Aero 2008 -takauksen puitteissa sovelletut takauspalkkiot määräytyvät 40–49 kappaleessa kuvailtujen tekijöiden perusteella. Ranskan viranomaiset ovat toimittaneet selvityksen takauksen ottaneilta neljältä alihankkijalta laskutettujen takauspalkkioiden muodostumisesta. Sitä kuvataan seuraavassa taulukossa:

	Axon Cable	Exameca	Ad Industrie	Aerofonction
Noteerauspäivä	5.12.2008	11.12.2008	14.11.2008	21.10.2008
COFACEn luokitus noteerauspäivänä	(...)	(...)	(...)	(...)
Alkamisvuosi	2009	2010	2010	2009
Päätymisvuosi	2013	2010	2013	2009
Voitto-osuus	25 %	50 %	50 %	50 %
Voitto-osuus rajoitettu 15 senttiin?	Kyllä	kyllä	kyllä	ei
Maksun määräaika	3 kuukautta	2 kuukautta	3 kuukautta	3 kuukautta
Kokonaismäärä (USD)	1 865 000	2 712 000	8 000 000	264 000
Takauksen markkinahinta	(...)	(...)	(...)	(...)
Luottoriski	(...)	(...)	(...)	(...)
Hallintokulumarginaali	0,40 %	0,40 %	0,40 %	0,40 %
YHTEENSÄ	1,26 %	2,43 %	2,43 %	2,29 %
COFACEn takauspalkkio	1,35 %	2,55 %	2,54 %	2,48 %
Toteutusriskiin liittyvä poikkeama ⁽¹⁾	0,09 %	0,12 %	0,11 %	0,19 %

(¹) EUR-/USD-myyntioptioiden ostaminen hintaan, joka on yhtä suuri kuin x dollarin taattu termiinikurssi (1 prosentin voitto-osuus), ja EUR-/USD-myyntioptioiden ostaminen hintaan, joka on yhtä suuri kuin x dollarin taattu termiinikurssi vähennettynä voitto-osuuteen varatuilla 15 sentillä, jos voitto-osuudella on yläraja.

- (51) Ranskan viranomaisten mukaan näin määritellyn takauspalkkion rakenteen vuoksi takaus ei ole yhtä houkutteleva kuin pankkien tarjoamat tuotteet. Näin ollen Aero 2008 -takauksen ehdot eivät ole markkinaehtoja edullisempia ja niissä on otettu huomioon takauksen edellyttämien rahoitustuotteiden markkinahinta sekä voittomarginaali, COFACEn hallintokulut ja alihankkijoiden maksukyvyttömyysriskin suuruus. Ranska katsoo siis, että toimenpide ei anna valikoivaa taloudellista etua eikä siinä näin ollen ole kyse SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valtiontuesta.

- (52) Ranska on myös todennut, että niistä 11 yrityksestä, joille COFACE on tehnyt tarjouksen, seitsemän päätti hylätä tarjouksen. Ranskan viranomaisten toimittamien tietojen mukaan kyseisistä yrityksistä kaksi ilmoitti, että pankkien tarjoamat ehdot olivat edullisemmat (ei esimerkiksi takauspalkkiota), ja kaksi muuta katsoi, että

COFACEn tarjoamat ehdot eivät houkutelleet (esimerkiksi taatut kurssit eivät olleet tarpeeksi hyviä). Yksi yritys katsoi, että maksuehdot eivät olleet sopuosinnussa tarjotun takauksen kanssa, toinen taas ilmoitti voineensa lopulta tehdä sopimuksen euromääräisenä ja kolmas ei ollut saanut ostajan kanssa käymiään neuvotteluja loppuun takaustarjouksen päättyessä.

V TOIMENPITEEN ARVIOINTI

- (53) Toimenpide on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, jos seuraavat neljä edellytystä täyttyvät: se on valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty, se antaa tietyille yrityksille tai tietyille talouden aloille valikoivaa etua, se vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua ja se saattaa vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

- (54) Kuten 34 kappaleessa on todettu, päätös aloittaa muodollinen tutkintamenettely perustuu ennen kaikkea epäilyihin siitä, olivatko tuensaajayritysten maksamat takauspalkkiot markkinahintojen mukaisia. Komissio arvioi, että Ranskan viranomaiset eivät olleet osoittaneet, että suoritettujen takauspalkkioiden kattaisivat seuraavat seikat: COFACElle takauksen hallinnoinnista aiheutuvat kulut, alihankkijan maksukyvyttömyysriski, takauspalkkioiden erissä maksamiseen liittyvä luottoriski ja takauksen antajan voittomarginaali. Näin ollen ei ollut mahdollista sulkea pois sitä mahdollisuutta, että takauksen ottaneet alihankkijat olisivat saaneet valikoivaa taloudellista etua.
- (55) Komission yksiköt ovat analysoineet tietoja, jotka Ranskan viranomaiset ovat toimittaneet sen jälkeen, kun komissio aloitti SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidakseen määrittää, onko toimipide markkinataloussijoittajaperiaatteen mukainen eli vastaavatko COFACEn tarjoamat ehdot yksityisten toimijoiden tarjoamia markkinaehtoja.
- (56) Komissio toteaa ensiksi, että Ranskan viranomaiset ovat sitoutuneet takauspalkkioon, jonka COFACE määrittää kaikille takausta pyytävälle yrityksille saman IV jaksossa kuvaillun menetelmän pohjalta ⁽⁹⁾.
- (57) Komissio toteaa, että COFACEn tarjoamiin tuotteisiin verrattavia tuotteita on myös markkinoilla tarjolla.
- (58) Komissio on selvittänyt, että COFACEn takauksen markkinahinta vastaa yksityisten toimijoiden soveltamia markkinahintoja.
- (59) Komissio arvioi, että takauksen antamisen edellyttämien rahoitusinstrumenttien hinnat ovat markkinahintoja, kuten käy ilmi Ranskan toimittamista Bloombergin tiedoista, ja että hinnat on otettu uskollisesti huomioon COFACEn perimissä takauspalkkioissa.
- (60) Lisäksi näiden rahoitustuotteiden markkinahintoihin sisältyy niiden rahoituslaitosten voittomarginaali, joilta COFACE on ostanut kyseiset instrumentit.
- (61) Ranskan viranomaiset ovat myös osoittaneet, että COFACEn hallintokulujen kattamiseksi peritään 40 peruspisteen lisämarginaali. Kuten 45 kappaleessa selostetaan, tämä marginaali muodostaa huomattavan osan perityjen takauspalkkioiden arvosta. Komissio arvioi näin ollen, että perityihin takauspalkkioihin todellakin sisältyy voittomarginaali sekä COFACEn hallintokulut kattava marginaali. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisen yhteydessä esitetyt epäilyt voidaan tältä osin poistaa. Komissio toteaa, että yksityiset pankit eivät peritä tällaista lisämarginaalia, vaan ne perivät pelkästään Bloomberg-tietokannan hintaan sisältyvän marginaalin. Näin ollen tätä marginaalia voidaan pitää markkinahintoja vastaavana. Komissio arvioi, että Ranska on pystynyt osoittamaan myös, että alihankkijan maksukyvyttömyysriski ⁽¹⁰⁾ on otettu asianmukaisesti huomioon takauspalkkioiden suuruutta määritettäessä. COFACEn on suojaututtava takauksen ottajan maksukyvyttömyyden varalta riskin todennäköisyyden mukaan:
- ostamalla EUR-/USD-myyntioptioita hintaan, joka on yhtä suuri kuin \times dollarin taattu termiinikurssi (1 prosentin voitto-osuus);
 - ostamalla EUR-/USD-myyntioptioita hintaan, joka on yhtä suuri kuin \times dollarin taattu termiinikurssi, josta on vähennetty 15 sentin voitto-osuus siinä tapauksessa, että voitto-osuudella on yläraja.
- (62) Luottoriskin suuruus tiettyinä takausvuotena on yhtä suuri kuin optioiden hinta kerrottuna maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä kyseisenä vuonna. Maksukyvyttömyyden todennäköisyyden määrittelemisessä käytetään 47 ja 48 kappaleissa kuvailtua kansainvälisesti tunnustettua luokitusjärjestelmää, jota COFACE ja sen asiakkaat käyttävät liiketoiminnassaan. Komissio katsoo, että tehokkuusetujen vuoksi COFACEn on perusteltua käyttää omia luokituksiaan ulkoisten luottoluokitusten sijaan.
- (63) Komissio päätelee Ranskan viranomaisten toimittamien lisätietojen ja tämän päätöksen 56 kappaleessa tarkoitettua, Ranskan antaman sitoumuksen perusteella, että hinta, jonka COFACE on veloittanut Aero 2008 -takauksista, vastaa yksityisten toimijoiden tarjoamia markkinaehtoja.
- (64) Aero 2008 -takauksen toimintaa voidaan sen vuoksi pitää markkinataloussijoittajaperiaatteen mukaisena. Tästä seuraa, että takauksen ottaneet alihankkijat eivät ole saaneet taloudellista etua.
- (65) Näin ollen muita muodollisen tutkintamenettelyn aloittamiseen johtaneita epäilyjä ei tarvitse analysoida. Koska valtiontuen olemassaolo edellyttää valikoivan taloudellisen edun olemassaoloa, voidaan päätellä, että Aero 2008 -takauksessa ei ole kyse valtiontukitoimenpiteestä.

⁽⁹⁾ Ranskan viranomaisten kirje, päivätty 20 päivänä syyskuuta 2010.

⁽¹⁰⁾ Konkurssitilanteessa COFACEn ei tarvitse (dollarin ollessa heikko) maksaa yritykselle korvausta. Siinä tapauksessa, että yrityksen on takauksen seurauksena maksettava COFACElle, yrityksen konkurssi aiheuttaa valtiolle vastaavan tappion.

- (66) Mitä tulee COFACEn soveltamiin ehtoihin siinä tapauksessa, että takauspalkkio maksetaan erissä, komissio katsoo, että sovellettua korkokantaa eli 12 kuukauden Euriboria korotettuna 60 peruspisteellä ei voida pitää markkinakäytäntöjen mukaisena korkona. Näin on erityisesti siksi, että 60 peruspisteen takauspalkkio on kiinteämääräinen maksu, jossa ei ole otettu huomioon alihankkijan maksukyvyttömyysriskiä eikä vakuuksien tasoa. Koska Ranska ei ole perustellut asiaa, komissio soveltaa viite- ja diskonttokorkojen laskemiseen viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta annetussa komission tiedonannossa ⁽¹⁾, jäljempänä 'viitekorkotiedonanto', esitettyä menetelmää viitekoron määrittämiseksi. Ranskan viranomaiset ovat 31 päivänä tammikuuta 2011 päivättyssä kirjeessä sitoutuneet siihen, että COFACEn korkokantaa soveltamalla saatujen takauspalkkioiden ja viitekorkotiedonannossa esitetyn viitekoron perusteella määritettyjen maksujen erotus pysyy aina *de minimis* -rajan alapuolella ja että se noudattaa kaikkia perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetun komission asetuksen (EY) N:o 1998/2006 ⁽²⁾ säännöksiä.
- (67) Komissio voi näin ollen tämän sitoumuksen perusteella päätellä, että erinä suoritettujen maksun yhteydessä veloitetut korot eivät täytä kaikkia SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan kriteerejä eivätkä siis ole valtiontukitoimenpiteitä.

VI PÄÄTELMÄT

- (68) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että Aero 2008 -takauksessa ei ole kyse SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valtiontuesta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Toimenpiteessä, jonka Ranskan tasavalta on toteuttanut ilmailuteollisuuden alihankkijoiden hyväksi (Aero 2008 -takaus), ei ole kyse SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta tuesta.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 8 päivänä maaliskuuta 2011.

Komission puolesta
Joaquín ALMUNIA
Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽²⁾ EUVL L 379, 28.12.2006 s. 5.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 1 päivänä heinäkuuta 2011,

päätoksen 2009/821/EY muuttamisesta rajatarkastusasemien ja Traces-järjestelmän eläinlääkintäyksikköjen luettelon osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2011) 4594)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2011/394/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan 1 ja 3 kohdan,ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY⁽²⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen,ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/ETY⁽³⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Hyväksytyjen rajatarkastusasemien luettelon laatimisesta, komission eläinlääkintäalan asiantuntijoiden tekemiä tarkastuksia koskevien tiettyjen sääntöjen vahvistamisesta sekä Traces-järjestelmän eläinlääkintäyksikköjen määrittämisestä 28 päivänä syyskuuta 2009 tehdyssä komission päätöksessä 2009/821/EY⁽⁴⁾ vahvistetaan luettelo direktiivien 91/496/ETY ja 97/78/ETY mukaisesti hyväksytyistä rajatarkastusasemista. Luettelo on kyseisen päätöksen liitteessä I.
- (2) Saksa on ilmoittanut, että Rostockin sataman rajatarkastusasema suljettiin 31 päivänä maaliskuuta 2011. Kyseistä rajatarkastusasemaa koskeva kohta olisi siksi poistettava päätöksen 2009/821/EY liitteessä I esitetystä luettelosta.
- (3) Espanjalta saadun ilmoituksen mukaisesti Almerían lentoaseman rajatarkastusaseman hyväksynnän nykyistä kes-

keyttämistä ei pitäisi enää soveltaa. Tämän vuoksi kyseistä rajatarkastusasemaa koskevaa kohtaa olisi muutettava. Espanja on lisäksi ilmoittanut, että päätöksen 2009/821/EY liitteessä I olevasta Vigon sataman rajatarkastusasemaa koskevasta kohdasta olisi poistettava kyseisellä rajatarkastusasemalla sijaitseva tarkastuskeskus Pantalán 3 ja että samassa kohdassa olisi tarkastuskeskuksen Vieirasa nimi muutettava muotoon Puerto Vieira.

- (4) Ranskalta saadun ilmoituksen mukaisesti tietyt eläinperäisten tuotteiden luokat, joita nykyään voidaan tarkastaa Brestin sataman rajatarkastusasemalla, olisi lisättävä kyseistä rajatarkastusasemaa koskeviin kohtiin päätöksen 2009/821/EY liitteessä I.
- (5) Italialta saadun ilmoituksen mukaisesti Reggio Calabrian satamassa ja lentoasemalla, Olbian satamassa sekä Rimiinin ja Palermon lentoasemilla sijaitsevat rajatarkastusasemat olisi poistettava. Italia on ilmoittanut lisäksi, että Bologna-Borgo Panigalen lentoaseman rajatarkastusasemalle saa tuoda vain joitakin elävien eläinten lajeja. Luetteloa Italian rajatarkastusasemista olisi sen vuoksi muutettava.
- (6) Unkarilta saadun ilmoituksen mukaisesti Budapestin lentoaseman rajatarkastusaseman nimi olisi muutettava kuulumaan Budapest-Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér.
- (7) Alankomaat on ilmoittanut, että Maastrichtin lentoasemalla sijaitsevaan tarkastuskeskukseen MHS Live saa tuoda vain eläintarhaeläimiä. Tämän vuoksi kyseistä rajatarkastusasemaa koskevaa kohtaa olisi muutettava.
- (8) Itävallalta saadun ilmoituksen mukaisesti Linzin lentoaseman rajatarkastusasema olisi hyväksyttävä kaikkien kavioiden ja sorkkaeläinten osalta.
- (9) Portugalilta saadun ilmoituksen mukaisesti Penichen ja Setúbalin satamien rajatarkastusasemia koskevat kohdat olisi poistettava mainitun jäsenvaltion kohdalta päätöksen 2009/821/EY liitteessä I olevasta luettelosta.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽²⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56.⁽³⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.⁽⁴⁾ EUVL L 296, 12.11.2009, s. 1.

(10) Päätöksen 2009/821/EY liitteessä II vahvistetaan yhdenetyn eläinlääkinnällisen tietojärjestelmän (Traces) keskus-, alue- ja paikallisyksikköjen luettelo.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

(11) Saksalta, Irlannilta, Ranskalta ja Itävallalta saatujen ilmoitusten mukaisesti olisi tehtävä tietyt muutokset päätöksen 2009/821/EY liitteessä II vahvistettuun Traces-järjestelmän keskus-, alue- ja paikallisyksikköjen luetteloon kyseisten jäsenvaltioiden kohdalle.

Muutetaan päätöksen 2009/821/EY liitteet I ja II tämän päätöksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

(12) Sen vuoksi päätöstä 2009/821/EY olisi muutettava.

Tehty Brysselissä 1 päivänä heinäkuuta 2011.

(13) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

Komission puolesta

John DALLI

Komission jäsen

LIITE

Muutetaan päätöksen 2009/821/EY liitteet I ja II seuraavasti:

1) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) poistetaan Saksaa koskevassa osassa Rostockin satamaa koskeva kohta

b) muutetaan Espanjaa koskeva osa seuraavasti:

i) korvataan Almerían lentoasemaa koskeva kohta seuraavasti:

"Almería	ES LEI 4	A		HC(2), NHC(2)	O"
----------	----------	---	--	---------------	----

ii) korvataan Vigon satamaa koskeva kohta seuraavasti:

"Vigo	ES VGO 1	P	T.C. Guixar	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Frioya	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frigalsa	HC-T(FR)(2)(3)	
			Pescanova	HC-T(FR)(2)(3)	
			Puerto Vieira	HC-T(FR)(3)	
			Fandicosta	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frig. Morrazo	HC-T(FR)(3)"	

c) korvataan Ranskaa koskevassa osassa Brestin satamaa koskeva kohta seuraavasti:

"Brest	FR BES 1	P		HC(1)(2), NHC"	
--------	----------	---	--	----------------	--

d) muutetaan Italiaa koskeva osa seuraavasti:

i) poistetaan seuraavat kohdat:

"Olbia	IT OLB 1	P		HC-T(FR)(3)"	
"Palermo(*)	IT PMO 4	A		HC-T(*)"	
"Reggio Calabria(*)	IT REG 1	P		HC(*), NHC(*)"	
"Reggio Calabria(*)	IT REG 4	A		HC(*), NHC(*)"	
"Rimini	IT RMI 4	A		HC(2)(*), NHC(2)(*)"	

ii) korvataan Bologna-Borgo Panigalen lentoasemaa koskeva kohta seuraavasti:

"Bologna-Borgo Panigale	IT BLQ 4	A		HC(2), NHC(2)	O(14)"
-------------------------	----------	---	--	---------------	--------

e) korvataan Unkaria koskevassa osassa Budapestin lentoasemaa koskeva kohta seuraavasti:

"Budapest-Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér	HU BUD 4	A		HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	O"
---	----------	---	--	--------------------------------------	----

f) korvataan Alankomaita koskevassa osassa Maastrichtin lentoasemaa koskeva kohta seuraavasti:

"Maastricht	NL MST 4	A	MHS Products	HC(2), NHC(2)	
			MHS Live		U, E, O(14)"

g) korvataan Itävaltaa koskevassa osassa Linzin lentoasemaa koskeva kohta seuraavasti:

"Linz	AT LNZ 4	A		HC(2), NHC(2)	U, E, O"
-------	----------	---	--	---------------	----------

h) poistetaan Portugalia koskevassa osassa Penichen ja Setúbalin satamia koskevat kohdat.

2) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) muutetaan Saksaa koskeva osa seuraavasti:

i) korvataan paikallisyksikkö "DE47103 WOLFENBÜTTEL, LANDKREIS U. STADT SALZGITTER" seuraavasti:

"DE47103 WOLFENBÜTTEL, LANDKREIS"

ii) korvataan paikallisyksikkö "DE16203 GOSLAR, LANDKREIS" seuraavasti:

"DE16203 GOSLAR, LANDKREIS U. SALZGITTER, STADT"

b) muutetaan Irlantia koskeva osa seuraavasti:

i) poistetaan seuraavat paikallisyksiköt:

"IE01100 LAOIS;

IE01800 MONAGHAN

IE02400 WESTMEATH"

ii) korvataan paikallisyksikkö "IE00900 KILDARE" seuraavasti:

"IE00900 KILDARE/DUBLIN/LAOIS/WEST WICKLOW"

iii) korvataan paikallisyksikkö "IE00200 CAVAN" seuraavasti:

"IE00200 CAVAN/MONAGHAN"

iv) korvataan paikallisyksikkö "IE01900 OFFALY" seuraavasti:

"IE01900 OFFALY/WESTMEATH"

c) poistetaan Ranskaa koskevasta osasta seuraava paikallisyksikkö:

"FR16400 PYRÉNÉES-ATLANTIQUES (BAYONNE)"

d) muutetaan Itävaltaa koskeva osa seuraavasti:

i) lisätään alueellista yksikköä "AT00100 BURGENLAND" koskevaan kohtaan seuraavat paikallisyksiköt:

"AT00109 MAG. D. FREISTADT EISENSTADT

AT00110 STADTGEMEINDE RUST"

ii) korvataan paikallisyksikkö "AT00413 VOEÖCKLABRUCK" seuraavasti:

"AT00413 VOECKLABRUCK".

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 1 päivänä heinäkuuta 2011,****eräitä Madagaskarilta peräisin olevia muita eläinperäisiä tuotteita kuin kalastustuotteita koskevista suojatoimenpiteistä tehdyn päätöksen 2006/241/EY kumoamisesta***(tiedoksiannettu numerolla K(2011) 4642)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)***(2011/395/EU)*

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Eräitä Madagaskarilta peräisin olevia muita eläinperäisiä tuotteita kuin kalastustuotteita koskevista suojatoimenpiteistä 24 päivänä maaliskuuta 2006 tehdyssä komission päätöksessä 2006/241/EY ⁽²⁾ säädetään, että jäsenvaltioiden on kiellettävä Madagaskarilta peräisin olevien muiden eläinperäisten tuotteiden kuin kalastustuotteiden, etanoiden ja guanon tuonti unioniin.

(2) Useat unionin säädökset käsittelevät eläinperäisten tuotteiden tuontia, esimerkkeinä ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden tuotantoon, jalostukseen, jakeluun ja yhteisön alueelle tuomiseen liittyvistä eläinten terveyttä koskevista säännöistä 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu neuvoston direktiivi 2002/99/EY ⁽³⁾ ja muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveys säännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus) 21 päivänä lokakuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009 ⁽⁴⁾.

(3) Eläinperäisten tuotteiden tuontia käsittelevässä nykyisin voimassa olevassa unionin lainsäädännössä varmistetaan, että Madagaskarilta saa tuoda unioniin ainoastaan kyseisen lainsäädännön mukaisia eläinperäisiä tuotteita.

(4) Päätös 2006/241/EY ei näin ollen ole enää tarpeellinen, ja se olisi kumottava.

(5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeetjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kumotaan päätös 2006/241/EY.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 1 päivänä heinäkuuta 2011.

Komission puolesta

John DALLI

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.⁽²⁾ EUVL L 88, 25.3.2006, s. 63.⁽³⁾ EYVL L 18, 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 4 päivänä heinäkuuta 2011,****luvan antamisesta Japanissa sijaitsevalle laboratoriolle tehdä raivotautirokotteiden tehokkuutta mittaavia serologisia valvontatestejä***(tiedoksiannettu numerolla K(2011) 4595)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)***(2011/396/EU)*

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon raivotaudin vastaisten rokotteiden tehokkuutta mittaavien serologisten valvontatestien standardoinnissa tarvittavien arviointiperusteiden vahvistamisesta vastaavan erityislaitoksen nimeämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/258/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksessä 2000/258/EY nimetään Nancyssa, Ranskassa toimiva Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail (ANSES) (aiemmalta nimeltään Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments, AFSSA) laitokseksi, joka vastaa raivotaudin vastaisten rokotteiden tehokkuutta mittaavien serologisten valvontatestien standardoinnissa tarvittavien arviointiperusteiden vahvistamisesta.
- (2) Kyseisessä päätöksessä säädetään myös, että ANSES arvioi kolmansissa maissa olevat laboratoriot, jotka ovat hakenneet lupaa toteuttaa raivotaudin vastaisten rokotteiden tehokkuutta mittaavia serologisia valvontatestejä.
- (3) Japanin toimivaltainen viranomainen on toimittanut hakemuksen, jotta kyseisessä kolmannessa maassa sijaitsevalle yhdelle laboratoriolle annettaisiin lupa tehdä näitä serologisia testejä. ANSES tukee tätä hakemusta myönteisellä raportilla, joka on tehty 4. helmikuuta 2011 kyseisen laboratorion arvioinnista.
- (4) Kyseiselle laboratoriolle olisi näin ollen annettava lupa tehdä raivotautirokotteiden tehokkuutta koirissa, kissoissa sekä hillereissä ja freteissä mittaavia serologisia valvontatestejä.

- (5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Annetaan päätöksen 2000/258/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti seuraavalle laboratoriolle lupa tehdä raivotautirokotteiden tehokkuutta koirissa, kissoissa sekä hillereissä ja freteissä mittaavia serologisia valvontatestejä:

Laboratory Department, Animal Quarantine Service
Ministry of Agriculture, forestry and fisheries
11-1, Haramachi, Isogo-ku
Yokohama
Kanagawa 235-0008
Japani

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2011.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä heinäkuuta 2011.

Komission puolesta

John DALLI

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 79, 30.3.2000, s. 40.

EUROOPAN KESKUSPANKIN PÄÄTÖS,
annettu 21 päivänä kesäkuuta 2011,
eurosetelien valmistuksen ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusakkreditointimenettelyistä
(EKP/2011/8)
(2011/397/EU)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 128 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 16 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 128 artiklan 1 kohdassa ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä 'EKP:n perussääntö') 16 artiklassa määrätään, että Euroopan keskuspankilla (EKP) on yksinoikeus antaa lupa eurosetelien liikkeeseen laskemiseen unionissa. Tähän sisältyy toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joilla suojataan eurosetelien luotettavuutta maksuvälineenä.
- (2) Ympäristönäkökohtien huomioon ottamisen periaate on unionin ympäristöpolitiikan perusta, ja se on vahvistettu SEUT-sopimuksen 11 artiklassa, jonka mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä unionin politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävä kehityksen edistämiseksi. Eurojärjestelmä ottaa tämän periaatteen huomioon ja edistää ISO 14000 -standardisarjaan perustuvaa hyvää ympäristöasioiden hallintoa.
- (3) SEUT-sopimuksen 9 artiklan mukaisesti unioni ottaa politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa huomioon muun muassa ihmisten terveyden suojeluun liittyvät vaatimukset. Eurojärjestelmä ottaa huomioon tämän periaatteen ja pitää suuren yleisön sekä eurosetelien ja eurosetelien raaka-aineiden valmistukseen osallistuvien työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen kohdistuvien riskien välttämistä ja minimoimista ensiarvoisen tärkeänä. Eurojärjestelmä tukee hyvää työterveyden ja -turvallisuuden hallintaa Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston periaatteiden⁽¹⁾ sekä OHSAS 18000 -standardisarjan mukaisesti.
- (4) Näistä syistä olisi vahvistettava ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusakkreditointimenettelyt, joilla varmistetaan, että eurosetelien valmistustoimintaa koskeva akkreditointi

annetaan ainoastaan ympäristöä sekä terveyttä ja turvallisuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia noudattaville valmistajille.

- (5) Jotta EKP voisi valvoa mahdollisimman tarkasti, noudatavatko akkreditoituneet eurosetelien ja eurosetelien raaka-aineiden valmistajat ympäristö- sekä terveys- ja -turvallisuusvaatimuksia, sen on säännöllisesti kerättävä näiltä valmistajilta tietoja eurosetelien ja eurosetelien raaka-aineiden valmistuksen ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusvaikutuksista,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan

- a) 'kansallisella keskuspankilla' sellaisen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, jonka rahayksikkö on euro;
- b) 'eurosetelien raaka-aineilla' eurosetelien valmistuksessa käytettävää paperia, mustetta, foliota ja lankaa;
- c) 'valmistuspaikalla' tilaa, jossa valmistaja valmistaa tai haluaisi valmistaa euroseteleitä tai eurosetelien raaka-aineita;
- d) 'valmistajalla' yhteisöä, joka harjoittaa tai haluaisi harjoittaa eurosetelien valmistustoimintaa;
- e) 'ympäristöakkreditoinilla' EKP:n valmistajalle myöntämää statusta, jonka laajuus määritellään 3 artiklassa ja joka vahvistaa, että valmistajan eurosetelien valmistustoiminta on II jaksossa vahvistettujen vaatimusten mukaista;
- f) 'terveys- ja turvallisuusakkreditoinilla' EKP:n valmistajalle myöntämää statusta, jonka laajuus määritellään 4 artiklassa ja joka vahvistaa, että valmistajan eurosetelien valmistustoiminta on III jaksossa vahvistettujen vaatimusten mukaista;
- g) 'akkreditoituneella valmistajalla' valmistajaa, jolle on annettu ympäristöakkreditointi sekä terveys- ja turvallisuusakkreditointi;

⁽¹⁾ Saatavilla osoitteessa <http://osha.europa.eu>.

- h) 'sertifiointiviranomaisella' riippumatonta sertifiointiviranomaista, joka arvioi valmistajan ympäristö- tai terveys- ja turvallisuushallintajärjestelmät ja joka on akkreditoitu vahvistamaan sertifiomalla, että valmistaja täyttää ISO 14000- tai OHSAS 18000 -standardisarjassa vahvistetut vaatimukset;
- i) 'eurosetelien valmistustoiminnalla' eurosetelien tai minkä tahansa eurosetelien raaka-aineen valmistusta;
- j) 'EKP:n pankkipäivällä' maanantaita, tiistaita, keskiviikkoa, torstaita ja perjantaita, lukuun ottamatta EKP:n yleisiä vapaa-päiviä;
- k) 'laattojen valmistuksella' painolaattojen valmistusta eurosetelien valmistuksessa käytettävää offset- tai kaiverruspainatus-tekniikkaa varten;
- l) 'valmistuskokonaisuudella' useiden erien valmistusta samoilta toimittajilta peräisin olevilla samoilla raaka-aineilla siten, että koostumus on kauttaaltaan homogeeninen eikä siihen lisätä uusia aineita eikä samoja aineita yli EKP:n erikseen määrittämän pitoisuusvaihtelurajan.

2 artikla

Yleiset periaatteet

1. Valmistaja saa harjoittaa eurosetelien valmistustoimintaa ainoastaan, jos EKP myöntää sille kyseistä toimintaa varten ympäristöakkreditoinnin sekä terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin.
2. EKP:n soveltamat ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusakkreditointia koskevat vaatimukset ovat vähimmäisvaatimuksia. Valmistajat voivat ottaa käyttöön ja soveltaa tiukempia ympäristö- ja/tai terveys- ja turvallisuusstandardeja, mutta EKP arvioi ainoastaan tässä päätöksessä vahvistettujen vaatimusten noudattamista.
3. Johtokunnalla on toimivalta tehdä kaikki valmistajan ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusakkreditointiin liittyvät päätökset; se ottaa päätöksenteossaan huomioon setelikomitean näkemykset ja ilmoittaa päätöksistään EKP:n neuvostolle.
4. Akkreditoitu valmistaja voi harjoittaa eurosetelien valmistustoimintaa ainoastaan siinä valmistuspaikassa, jonka suhteen sille on annettu a) ympäristöakkreditointi sekä b) terveys- ja turvallisuusakkreditointi, riippumatta muiden EKP:n säädösten nojalla mahdollisesti annetuista muista akkreditoinneista.
5. Valmistaja vastaa kaikista kustannuksista ja menetyksistä, joita sille aiheutuu tämän päätöksen soveltamisesta.
6. EKP vahvistaa erikseen niiden vaatimusten tekniset yksityiskohdat, jotka valmistajien on täytettävä saadakseen ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin.

3 artikla

Ympäristöakkreditointi

1. Ympäristöasioiden hallintajärjestelmiä koskevaan ISO 14000 -standardisarjaan perustuvassa akkreditoinnissa noudatetaan II jaksossa vahvistettua menettelyä. Valmistaja voi harjoittaa eurosetelien valmistustoimintaa ainoastaan, jos EKP on antanut sille ympäristöakkreditoinnin kyseistä toimintaa varten.

2. Valmistajalle voidaan myöntää ympäristöakkreditointi tiettyä eurosetelien valmistustoimintaa varten, jos se täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) sertifiointiviranomainen on sertifiomalla vahvistanut sen täyttävän ISO 14001 -standardisarjan vaatimukset tiettyssä valmistuspaikassa tietyn eurosetelien valmistustoiminnan osalta;
- b) mikäli valmistaja on setelipaino, sen valmistuspaikka sijaitsee jäsenvaltiossa;
- c) mikäli se ei ole setelipaino, sen valmistuspaikka sijaitsee jäsenvaltiossa tai Euroopan vapaakauppajärjestön jäsenvaltiossa.

3. Johtokunta voi tapauskohtaisesti myöntää poikkeuksia 2 kohdan b ja c alakohdassa vahvistetuista sijaintia koskevista vaatimuksista otettuaan huomioon setelikomitean näkemykset. Tällainen päätös on viipymättä annettava tiedoksi EKP:n neuvostolle. Johtokunta noudattaa EKP:n neuvoston tässä asiassa mahdollisesti antamia päätöksiä.

4. Valmistajalle myönnetään ympäristöakkreditointi kolmeksi vuodeksi, ellei 13 tai 14 artiklan nojalla tehdystä päätöksestä muuta johdu.

5. Ympäristöakkreditoinnin saanut valmistaja ei ilman EKP:n etukäteen antamaa kirjallista suostumusta saa ulkoistaa eurosetelien tai eurosetelien raaka-aineiden valmistusta toiselle valmistuspaikalle tai kolmannelle osapuolelle, tytäryhtiöt ja osakkuusyhtiöt mukaan luettuina.

4 artikla

Terveys- ja turvallisuusakkreditointi

1. Terveys- ja turvallisuusasioiden hallintajärjestelmiä koskevaan OHSAS 18001 -standardiin perustuvassa akkreditoinnissa noudatetaan III jaksossa vahvistettua menettelyä. Valmistaja voi harjoittaa eurosetelien valmistustoimintaa ainoastaan, jos EKP on myöntänyt sille terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin kyseistä toimintaa varten.
2. Valmistajalle voidaan myöntää terveys- ja turvallisuusakkreditointi tiettyä eurosetelien valmistustoimintaa varten, jos se täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) sertifiointiviranomainen on sertifiomalla vahvistanut sen täyttävän OHSAS 18001 -standardin vaatimukset tiettyssä valmistuspaikassa tietyn eurosetelien valmistustoiminnan osalta;

b) mikäli valmistaja on setelipaino, sen valmistuspaikka sijaitsee jäsenvaltiossa; ja

c) mikäli se ei ole setelipaino, sen valmistuspaikka sijaitsee jäsenvaltiossa tai Euroopan vapaakauppajärjestön jäsenvaltiossa.

3. Johtokunta voi tapauskohtaisesti myöntää poikkeuksia 2 kohdan b ja c alakohdassa vahvistetuista sijaintia koskevista vaatimuksista otettuaan huomioon setelikomitean näkemykset. Tällainen päätös on viipymättä annettava tiedoksi EKP:n neuvostolle. Johtokunta noudattaa EKP:n neuvoston tässä asiassa mahdollisesti antamia päätöksiä.

4. Valmistajalle myönnetään terveys- ja turvallisuusakkreditointi kolmeksi vuodeksi, ellei 13 tai 14 artiklan nojalla annetusta päätöksestä muuta johdu.

5. Terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin saanut valmistaja ei ilman EKP:n etukäteen antamaa kirjallista suostumusta saa ulkoistaa eurosetelien tai eurosetelien raaka-aineiden valmistusta toiselle valmistuspaikalle tai kolmannelle osapuolelle, tytäryhtiöt ja osakkuusyhtiöt mukaan luettuina.

II JAKSO

YMPÄRISTÖAKKREDITOINTIMENETTELY

5 artikla

Akkreditointimenettelyn aloittamista koskeva pyyntö

1. Valmistajan, joka haluaa harjoittaa eurosetelien valmistustoimintaa, on esitettävä EKP:lle ympäristöakkreditointimenettelyn aloittamista koskeva kirjallinen pyyntö. Pyyntöön on sisällytettävä kaikki seuraavat seikat:

- erittely valmistuspaikasta ja sen sijainnista;
- kyseessä olevaa valmistuspaikkaa koskeva ISO 14001 -sertifikaatti;
- sertifiointiviranomaisen viimeisimmän vuositarkastuskertomuksen englanninkielinen tiivistelmä;
- EKP:n toimittaman mallin mukainen englanninkielinen vuosiraportti, jossa kuvaillaan valmistajan sisäisen ympäristöasioiden hallintajärjestelmän toimintakykyä.

2. EKP arvioi valmistajan akkreditointimenettelyn aloittamispyynnössä toimittamien asiakirjojen täydellisyyden. Se ilmoittaa valmistajalle arvioinnin tulokset 30 EKP:n pankkipäivän kuluessa akkreditointimenettelyn aloittamista koskevan pyynnön vastaanottamisesta. EKP voi pidentää tätä määräaika kerran, ja pidennyksestä on ilmoitettava valmistajalle kirjallisesti. Tätä arviointia tehdessään EKP voi pyytää valmistajalta lisätietoja 1 kohdassa luetelluista vaatimuksista. Jos EKP pyytää lisätietoja, se ilmoittaa valmistajalle arvioinnin tuloksista 20 EKP:n pankkipäivän kuluessa lisätietojen vastaanottamisesta.

3. EKP hylkää akkreditointimenettelyn aloittamista koskevan pyynnön ja ilmoittaa 2 kohdassa täsmennettyjä määräaikoja noudattaen päätöksestään mahdollisine perusteluineen kirjallisesti valmistajalle, jos

- valmistaja ei toimita 1 kohdassa vaadittuja tietoja; tai
- valmistaja ei toimita EKP:n 2 kohdan nojalla pyytämiä tietoja EKP:n ja valmistajan sopimassa kohtuullisessa ajassa; tai
- valmistajan ympäristöakkreditointi on peruttu eikä peruuttamispäätöksessä määritetty uuden hakemuksen esittämistä koskevan kiellon voimassaoloaika ole päättynyt; tai
- valmistuspaikan sijainti ei täytä 3 artiklan 2 kohdan b tai c alakohdassa vahvistettuja vaatimuksia.

6 artikla

Ympäristöakkreditointi

1. Mikäli 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun akkreditoinnin aloittamista koskevan pyynnön arvioinnin tulos on myönteinen, valmistajalle annetaan ympäristöakkreditointi.

2. EKP:n päätöksessä, jolla valmistajalle annetaan ympäristöakkreditointi, yksilöidään selkeästi

- valmistajan nimi;
- valmistuspaikka, jota ympäristöakkreditointi koskee, ja valmistuspaikan tarkka osoite;
- ympäristöakkreditoinnin voimassaolon päättymispäivä;
- b ja c alakohtaan liittyvät mahdolliset erityisehdot.

3. Ympäristöakkreditointi annetaan valmistajalle kolmeksi vuodeksi, ja akkreditoinnin voimassaolokausi on uusittavissa. Jos ympäristöakkreditoitu valmistaja hakee ympäristöakkreditointia uudestaan ennen akkreditoinnin voimassaolon päättymispäivää, ympäristöakkreditointi pysyy voimassa, kunnes EKP on tehnyt päätöksen 1 kohdan mukaisesti.

4. Jos EKP hylkää ympäristöakkreditointia koskevan pyynnön, valmistaja voi panna vireille 15 artiklassa säädetyn oikaisuennettelyn.

III JAKSO

TERVEYS- JA TURVALLISUUSAKKREDITOINTIMENETTELY

7 artikla

Akkreditoinnin aloittamista koskeva pyyntö

1. Valmistajan, joka haluaa harjoittaa eurosetelien valmistustoimintaa, on esitettävä EKP:lle kirjallinen terveys- ja turvallisuusakkreditointimenettelyn aloittamista koskeva pyyntö. Pyyntöön on sisällytettävä kaikki seuraavat seikat:

- a) erittely valmistuspaikasta ja sen sijainnista;
- b) kyseessä olevaa valmistuspaikkaa koskeva OHSAS 18001 -sertifikaatti;
- c) sertifiointiviranomaisen viimeisimmän vuositarkastuskertomuksen englanninkielinen tiivistelmä;
- d) EKP:n toimittaman mallin mukainen englanninkielinen vuosiraportti, jossa kuvaillaan valmistajan sisäisen terveys- ja turvallisuusasioiden hallintajärjestelmän toimintakykyä.

2. EKP arvioi valmistajan akkreditointimenettelyn aloittamispyynnössä antamien asiakirjojen täydellisyden. Se ilmoittaa valmistajalle arvioinnin tulokset 30 EKP:n pankkipäivän kuluessa akkreditointimenettelyn aloittamista koskevan pyynnön vastaanottamisesta. EKP voi pidentää tätä määräaika kerran, ja pidentämisestä on ilmoitettava valmistajalle kirjallisesti. Tätä arviointia tehdessään EKP voi pyytää valmistajalta lisätietoja 1 kohdassa luetelluista vaatimuksista. Jos EKP pyytää lisätietoja, se ilmoittaa valmistajalle arvioinnin tuloksista 20 EKP:n pankkipäivän kuluessa lisätietojen vastaanottamisesta.

3. EKP hylkää akkreditointimenettelyn aloittamista koskevan pyynnön ja ilmoittaa 2 kohdassa täsmennettyä määräaika noudattaen päätöksestään mahdollisine perusteluineen kirjallisesti valmistajalle, jos

- a) valmistaja ei toimita 1 kohdassa vaadittuja tietoja; tai
- b) valmistaja ei toimita EKP:n 2 kohdan nojalla pyytämiä tietoja EKP:n ja valmistajan sopimassa kohtuullisessa ajassa; tai
- c) valmistajan laatuakkreditointi on peruttu, eikä peruuttamis päätöksessä määritetty uuden hakemuksen esittämistä koskevan kiellon voimassaoloaika ole päättynyt; tai
- d) valmistuspaikan sijainti ei täytä 4 artiklan 2 kohdan b tai c alakohdassa vahvistettuja vaatimuksia.

8 artikla

Terveys- ja turvallisuusakkreditointi

1. Mikäli 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun akkreditoinnin aloittamista koskevan pyynnön arvioinnin tulos on myönteinen, valmistajalle annetaan terveys- ja turvallisuusakkreditointi.

2. EKP:n päätöksessä, jolla valmistajalle annetaan terveys- ja turvallisuusakkreditointi, yksilöidään selkeästi

- a) valmistajan nimi;
- b) valmistuspaikka, jota terveys- ja turvallisuusakkreditointi koskee, ja valmistuspaikan tarkka osoite;
- c) terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin voimassaolon päättämispäivä;
- d) b ja c alakohtaan liittyvät mahdolliset erityisehdot.

3. Terveys- ja turvallisuusakkreditointi annetaan valmistajalle kolmeksi vuodeksi, ja akkreditoinnin voimassaolokausi on uusittavissa. Jos terveys- ja turvallisuusakkreditoitu valmistaja hakee terveys- ja turvallisuusakkreditointia uudestaan ennen akkreditoinnin voimassaolon päättämispäivää, terveys- ja turvallisuusakkreditointi pysyy voimassa kunnes EKP on tehnyt päätöksen 1 kohdan mukaisesti.

4. Jos EKP hylkää terveys- ja turvallisuusakkreditointia koskevan pyynnön, valmistaja voi panna vireille 15 artiklassa säädetyn oikaisumenettelyn.

IV JAKSO

JATKUVAT VELVOITTEET

9 artikla

Akkreditoitujen valmistajien jatkuvat velvoitteet

1. Akkreditoidun valmistajan on ilmoitettava EKP:lle kirjallisesti ja viipymättä

- a) valmistajan toiminnan lopettamiseen tai uudelleenjärjestelyihin liittyvien menettelyjen tai muiden vastaavien menettelyjen alkamisesta;
- b) selvitysmiehen, pesänhoitajan, toimitusmiehen tai muun vastaavan henkilön nimittämisestä valmistajan osalta;
- c) aikomuksista käyttää alihankintaa tai ottaa kolmansia osapuolia mukaan eurosetelien valmistustoimintaan, jota ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusakkreditointi koskevat;
- d) ympäristöakkreditoinnin sekä terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin myöntämisen jälkeisistä tapahtumista, jotka vaikuttavat tai saattavat vaikuttaa ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin edellytysten täyttymiseen;
- e) muutoksista, joita tapahtuu akkreditoidun valmistajan määräysvaltasuhteissa omistusrakenteen muutoksen takia tai jostain muusta syystä.

2. Akkreditoidun valmistajan on kunkin valmistuspaikan osalta toimitettava EKP:lle

- a) jäljennös sen ympäristöasioiden sekä terveys- ja turvallisuusasioiden hallintajärjestelmiä koskevista sertifikaateista aina silloin, kun 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu sertifikaatti uusitaan;
- b) kultakin kalenterivuodelta neljän kuukauden kuluessa sen päättymisestä sertifiointiviranomaisen viimeisimmän ympäristötarkastuskertomuksen sekä terveys- ja turvallisuustarkastuskertomuksen englanninkieliset tiivistelmät;

- c) kultakin kalenterivuodelta neljän kuukauden kuluessa sen päättymisestä 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen mallien mukaiset vuosiraportit, joissa kuvaillaan valmistajan ympäristöasioiden sekä terveys- ja turvallisuusasioiden hallintajärjestelmien toimintakykyä;
- d) kultakin kalenterivuodelta neljän kuukauden kuluessa sen päättymisestä eurosetelien valmistustoiminnan aiheuttamia päästöjä ja kulutusta koskevat yleis- ja ympäristötiedot EKP:n toimittaman ympäristökyselylomakkeen mukaisesti.
3. Jos akkreditoitu valmistaja on setelipaino, sen on lisäksi
- a) suoritettava 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa luettelossa eriteltyjä kemiallisia aineita koskevia tutkimuksia 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa luettelossa mainituissa laboratorioissa. Nämä tutkimukset on suoritettava valmiille euroseteleille vakiomenettelyä noudattaen vähintään kerran jokaisen valmistuskokonaisuuden osalta sekä lisäksi aina, kun akkreditoitu valmistaja katsoo olevan tarpeen seurata, noudattavtko kemiallisten aineiden pitoisuudet niille määritettyjä raja-arvoja. Akkreditoitu valmistaja raportoi kunkin näytteen tutkimuksesta EKP:lle EKP:n toimittamaa raportointikaavaa käyttäen;
- b) kultakin kalenterivuodelta neljän kuukauden kuluessa sen päättymisestä raportoitava a kohdassa mainitut tutkimukset suoritaneiden laboratorioiden toiminnan laadusta EKP:n toimittamaa laaturaportointikaavaa käyttäen;
- c) sisällytettävä eurosetelien raaka-aineiden valmistajien kanssa solmittaviin hankintasopimuksiinsa lauseke, jonka mukaisesti eurosetelien raaka-aineiden toimittajien on varmistettava, että niiden valmistamien eurosetelien raaka-aineiden sisältämien kemiallisten aineiden pitoisuudet eivät ylitä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja raja-arvoja, kun niitä tutkitaan valmiissa euroseteleissä 3 kohdan a alakohdan nojalla. Akkreditoitun valmistajan on annettava eurosetelien raaka-aineiden valmistajalle kaikki tämän vaatimuksen täyttämiseksi tarvittavat asiakirjat. Eurosetelien raaka-aineiden valmistajat voivat käyttää 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa luettelossa olevia laboratorioita omia tutkimustarpeitaan varten;
- d) varmistettava, että laattojen valmistusyrityksillä, joille se ulkoistaa tehtäviä, on voimassa olevat ISO 14001- ja OHSAS 18001 -sertifikaatit kysymyksessä olevien valmistuspaikkojen osalta.
4. Akkreditoitun valmistajan on pidettävä 2 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusvaatimusten tekniset yksityiskohdat luottamuksellisina.

10 artikla

EKP:n jatkuvat velvollisuudet

1. EKP laatii luettelon analysoitavista kemiallisista aineista sekä niiden hyväksyttävien pitoisuuksien raja-arvoista. Näiden raja-arvojen ylittäminen, 9 artiklan 3 kohdan c alakohdassa

tarkoitettujen tapaukset mukaan luettuina, ei vaikuta valmistajan terveys- ja turvallisuusakkreditointiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklan soveltamista.

2. EKP ylläpitää luetteloa laboratorioista, joita käytetään 1 kohdassa tarkoitettussa luettelossa eriteltyjen kemiallisten aineiden olemassaolon ja pitoisuuden analysoinnissa. Analyysimenetelmät vahvistetaan erikseen.

3. EKP ilmoittaa akkreditoituille valmistajille 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen luettelojen päivityksistä.

V JAKSO

LAIMINLYÖNNIN SEURAUKSET

11 artikla

Laiminlyönti

Jos akkreditoitu valmistaja jättää täyttämättä 9 artiklassa tarkoitettua velvoitteen tai jos EKP:lle 9 artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdan sekä 9 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti toimitettavat tiedot ovat epätäydelliset, akkreditoitun valmistajan katsotaan laiminlyöneen ympäristö- tai terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin vaatimuksia.

12 artikla

Kirjallinen huomautus

1. EKP antaa akkreditoitulle valmistajalle 11 artiklassa tarkoitettua laiminlyönnistä kirjallisen huomautuksen, jossa määritellään määräaika, johon mennessä valmistajan on korjattava laiminlyönti.

2. Kirjallisessa huomautuksessa todetaan, että EKP tekee 13 artiklassa tarkoitettua päätöksen, jos a) laiminlyöntiä ei ole korjattu 1 kohdassa tarkoitettussa määräajassa; tai b) jos 1 kohdassa tarkoitettussa määräajassa ilmenee toinen laiminlyönti.

13 artikla

Ympäristö- tai terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin voimassaolon keskeyttäminen uusien tilausten osalta

1. Jos 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa määräajassa laiminlyöntiä ei ole korjattu tai ilmenee toinen laiminlyönti, mutta akkreditoitu valmistaja saattaa todennäköiseksi, että hän pystyy korjaamaan laiminlyönnin, EKP tekee päätöksen, jossa

a) määritellään määräaika, johon mennessä akkreditoitun valmistajan on korjattava laiminlyönti; akkreditoitua valmistajaa kuullaan ennen määräajan asettamista;

b) keskeytetään akkreditoitun valmistajan akkreditoinnin voimassaolo siltä osin kuin ovat kyseessä sen mahdollisuudet ottaa vastaan kyseistä eurosetelien valmistustoimintaa koskevia uusia tilauksia, mukaan luettuna osallistuminen tätä eurosetelien valmistustoimintaa koskeviin tarjouskilpailuihin, a kohdassa tarkoitettua määräajan päättymiseen saakka tai, jos laiminlyönti on korjattu tässä määräajassa, laiminlyönnin korjaamiseen saakka.

2. Jos akkreditoitu valmistaja ei saata todennäköiseksi, että hän pystyy korjaamaan 1 kohdassa tarkoitetun laiminlyönnin, EKP tekee 14 artiklassa tarkoitetun päätöksen.

14 artikla

Ympäristö- tai terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin peruuttaminen

1. EKP peruuttaa akkreditoitun valmistajan ympäristö- tai terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin a) jos akkreditoitu valmistaja ei pysty korjaamaan laiminlyöntiään 13 artiklan 1 kohdan a alakodossa tarkoitetussa määräajassa; tai b) 13 artiklan 3 kohdan nojalla.

2. EKP yksilöi peruuttamispäätöksessä päivämäärän, jonka jälkeen akkreditoitu valmistaja voi hakea uutta akkreditointia.

15 artikla

Oikaisumenettely

1. Jos EKP

a) on päätöksellään hylännyt ympäristö- tai terveys- ja turvallisuusakkreditointia koskevan menettelyn aloittamispyynnön;

b) päätöksellään evännyt ympäristö- tai terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin;

c) tehnyt päätöksen 12–14 artiklan nojalla;

valmistaja tai akkreditoitu valmistaja voi 30 EKP:n pankkipäivän kuluessa päätöksen tiedoksiannosta esittää EKP:n neuvostolle päätöstä koskevan kirjallisen oikaisuvaatimuksen. Valmistajan tai akkreditoitun valmistajan on perusteltava oikaisuvaatimuksensa ja sisällytettävä siihen kaikki sitä tukevat tiedot.

2. EKP:n neuvosto voi keskeyttää oikaisuvaatimuksen kohteena olevan päätöksen soveltamisen, jos valmistaja tai akkreditoitu valmistaja sitä nimenomaisesti vaatii ja perustelee vaatimuksensa.

3. EKP:n neuvosto tarkastelee päätöstä ja ilmoittaa päätöksestään valmistajalle tai akkreditoitulle valmistajalle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa oikaisuvaatimuksen vastaanottamisesta.

4. Tämän artiklan 1–3 kohdan soveltaminen ei vaikuta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 ja 265 artiklaan perustuviin oikeuksiin.

VI JAKSO

YMPÄRISTÖNÄKÖKOHTIEN HUOMIOON OTTAMINEN

16 artikla

Tiedot siitä, miten akkreditoitu valmistaja on ottanut ympäristönäkökohdat huomioon

Jotta EKP voisi tehokkaasti arvioida, miten akkreditoitu valmistaja on ottanut ympäristönäkökohdat huomioon, se voi pyytää

akkreditoituilta valmistajilta 9 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetussa EKP:n ympäristökyselylomakkeessa annettuihin tietoihin liittyviä yksityiskohtaisia tai selventäviä tietoja. EKP voi tarvittaessa vaatia tapaamista akkreditoitun valmistajan kanssa EKP:n tiloissa. EKP voi myös akkreditoitun valmistajan suostumuksella ja kaikkia akkreditoitua valmistajaa koskevia turvallisuusvaatimuksia noudattaen käydä akkreditoitun valmistajan tiloissa. Akkreditoitu valmistaja voi myös pyytää EKP:tä tulemaan tiloihinsa saamaan selvennystä EKP:n ympäristökyselylomakkeessa annettuihin tietoihin.

VII JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Akkreditoinneista pidettävä EKP:n rekisteri

1. EKP pitää ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusakkreditoinneista rekisteriä, jossa

a) on luettelo ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin saaneista akkreditoituista valmistajista sekä valmistuspaikoista;

b) yksilöidään kunkin valmistuspaikan osalta mitä eurosetelien valmistustoimintaa ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusakkreditointi koskevat;

c) yksilöidään kunkin ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusakkreditoinnin voimassaolon päättymispäivä.

2. Jos EKP tekee 13 artiklassa tarkoitetun päätöksen, se merkitsee keskeytyksen keston rekisteriin.

3. Jos EKP tekee päätöksen 14 artiklan nojalla, se poistaa valmistajan nimen rekisteristä.

4. EKP antaa kansallisille keskuspankeille ja akkreditoituille valmistajille luettelon kaikista rekisterissä olevista akkreditoituista valmistajista sekä luettelon päivitykset.

18 artikla

Vuosikertomus

1. EKP laatii akkreditoitujen valmistajien toimittamien tietojen perusteella vuosikertomuksen eurosetelien valmistustoiminnan ympäristövaikutuksista sekä terveys- ja turvallisuusvaikutuksista.

2. Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimieliiniin ja elimiin 6 päivänä syyskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1367/2006⁽¹⁾ mukaisesti EKP antaa yleisölle tietoja eurosetelien valmistustoiminnan yleisistä ympäristö- sekä terveys- ja turvallisuusvaikutuksista.

⁽¹⁾ EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13.

*19 artikla***Siirtymäsäännökset**

Vuoden 2016 eurosetelien valmistuksesta lähtien kansalliset keskuspankit eivät validoi painettuja euroseteleitä, joissa kemiallisten aineiden pitoisuudet ylittävät 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut raja-arvot.

*20 artikla***Voimaantulo**

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan vuoden 2013 eurosetelien valmistuksesta lähtien.

Tehty Frankfurt am Mainissa 21 päivänä kesäkuuta 2011.

EKP:n puheenjohtaja
Jean-Claude TRICHET

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

